To besedilo je zgolj informativne narave in nima pravnega učinka. Institucije Unije za njegovo vsebino ne prevzemajo nobene odgovornosti. Verodostojne različice zadevnih aktov, vključno z uvodnimi izjavami, so objavljene v Uradnem listu Evropske unije. Na voljo so na portalu EUR-Lex. Uradna besedila so neposredno dostopna prek povezav v tem dokumentu

►B

UREDBA (EU) 2016/1011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 8. junija 2016

o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014

(Besedilo velja za EGP)

(UL L 171, 29.6.2016, str. 1)

popravljena z:

►C1 Popravek, UL L 137, 24.5.2017, str. 41 (2016/1011)

▼B

UREDBA (EU) 2016/1011 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 8. junija 2016

o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014

(Besedilo velja za EGP)

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba uvaja skupni okvir za zagotavljanje točnosti in celovitosti indeksov, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov v Uniji. Ta uredba prispeva k pravilnemu delovanju notranjega trga ob hkratnem doseganju visoke ravni varstva potrošnikov in vlagateljev.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za zagotavljanje referenčnih vrednosti, prispevanje vhodnih podatkov za izračun referenčnih vrednosti in uporabo referenčne vrednosti v Uniji.

2. Ta uredba se ne uporablja za:

(a) centralne banke;

(b) javne organe, kadar prispevajo podatke za referenčne vrednosti ali imajo nadzor nad zagotavljanjem referenčnih vrednosti za namene javne politike, vključno z ukrepi na področju zaposlovanja, gospodarske dejavnosti in inflacije;

(c) centralno nasprotno stranko (CNS), kadar zagotavlja referenčne ali poravnalne cene, ki se uporabljajo za obvladovanje tveganj CNS ali poravnavo;

(d) zagotavljanje posameznih referenčnih cen za katerega koli od finančnih instrumentov, navedenih v oddelku C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;

(e) tisk, druge medije in novinarje, kadar zgolj objavljajo ali navajajo referenčno vrednost v okviru svojih novinarskih dejavnosti in ne nadzirajo njenega zagotavljanja;

▼B

(f) fizično ali pravno osebo, ki v okviru svojega trgovanja, poslovanja ali poklica odobri ali obljubi posojilo, le če ta oseba objavi ali da javnosti na voljo lastne spremenljive ali fiksne obrestne mere, ki so določene z notranjimi odločitvami in se uporabljajo samo za finančne pogodbe, ki jih ta oseba ali podjetje znotraj iste skupine sklene s svojimi strankami;

(g) referenčne vrednosti za blago, ki temeljijo na predloženih podatkih prispevajočih oseb, ki so v večini nenadzorovani subjekti, in za katere veljata oba naslednja pogoja:

(i) na referenčno vrednost se sklicuje finančni instrument, za katerega je bila predložena zahteva za sprejetje v trgovanje na enem samem mestu trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali s katerim se trguje na enem samem takšnem mestu trgovanja;

(ii) skupna nominalna vrednost finančnih instrumentov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, ne presega 100 milijonov EUR;

(h) izdajatelja indeksa v zvezi z indeksom, ki ga ta zagotovi, kadar ni seznanjen in razumno ni mogel biti seznanjen, da se indeks uporablja za namene iz točke 3 člena 3(1).

Člen 3

Opredelitve pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. „indeks“ pomeni katero koli številko:

(a) ki je objavljena ali je na voljo javnosti;

(b) ki se redno določa:

(i) v celoti ali delno, z uporabo enačbe ali katere koli druge metode izračuna ali na podlagi ocene; in

(ii) na podlagi vrednosti enega ali več osnovnih sredstev ali cen, vključno z ocenjenimi cenami, dejanskih ali ocenjenih obrestnih mer, ponudb ali zavezujočih ponudb ali drugih vrednosti ali raziskav;

2. „izdajatelj indeksa“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima nadzor nad zagotavljanjem indeksa;

3. „referenčna vrednost“ pomeni kateri koli indeks, s sklicevanjem na katerega se določi znesek, ki ga je treba plačati, na podlagi finančnega instrumenta ali finančne pogodbe ali se določi vrednost finančnega instrumenta, ali indeks, ki se uporabi za merjenje uspešnosti investicijskega sklada, da bi določili donosnost tega indeksa ali določili razporeditev sredstev iz portfelja ali izračunali plačila za uspešnost;

▼B

4. „skupina referenčnih vrednosti“ pomeni skupino referenčnih vrednosti, ki jih zagotovi isti upravljavec in so določene na podlagi istovrstnih vhodnih podatkov, določa pa posebne ukrepe za isto ali podobno tržno ali gospodarsko stanje;

5. „zagotavljanje referenčne vrednosti“ pomeni:

   (a) upravljanje ureditev za določanje referenčne vrednosti;

   (b) zbiranje, analiziranje ali obdelavo vhodnih podatkov za namene določanja referenčne vrednosti ter

   (c) določanje referenčne vrednosti z uporabo formule ali druge metode izračuna ali z oceno vhodnih podatkov, predloženih v ta namen;

6. „upravljavec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ima nadzor nad zagotavljanjem referenčne vrednosti;

7. „uporaba referenčne vrednosti“ pomeni:

   (a) izdajo finančnega instrumenta, ki se sklicuje na indeks ali kombinacijo indeksov;

   (b) določitev zneska, ki ga je treba plačati na podlagi finančnega instrumenta ali finančne pogodbe s sklicevanjem na indeks ali kombinacijo indeksov;

   (c) biti stranka v finančni pogodbi, ki se sklicuje na indeks ali kombinacijo indeksov;

   (d) zagotavljanje posojilne obrestne mere, kakor je določena v točki (j) člena 3 Direktive 2008/48/ES, izračunane kot cenovni razpon ali pribitek k indeksu ali kombinaciji indeksov, ki se uporablja izključno kot sklicevanje v finančni pogodbi, v kateri je dajalec kredita stranka;

   (e) merjenje uspešnosti investicijskega sklada s pomočjo indeksa ali kombinacije indeksov, da bi določili donosnost tega indeksa ali kombinacije indeksov ali določili razporeditev sredstev iz portfelja ali izračunali plačila za uspešnost;

8. „prispevanje vhodnih podatkov“ pomeni zagotavljanje vhodnih podatkov, ki niso takoj razpoložljivi, upravljavcu ali drugi osebi za namene njihovega posredovanja upravljavcu, pri čemer se ti podatki zahtevajo v povezavi z določanjem referenčne vrednosti in se zagotavljajo v ta namen;

9. „prispevajoča oseba“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki prispeva vhodne podatke;

10. „nadzorovana prispevajoča oseba“ pomeni nadzorovani subjekt, ki prispeva vhodne podatke upravljavcu s sedežem v Uniji;

11. „predlagatelj“ pomeni fizično osebo, ki je zaposlena pri prispevajoči osebi za namen prispevanja vhodnih podatkov;

▼B

12. „ocenjevalec“ pomeni uslužbenca upravljavca referenčne vrednosti za blago ali katero koli drugo fizično osebo, čigar storitve ima upravljavec na voljo ali pod nadzorom, ki je odgovoren, da za vhodne podatke in druge informacije uporabi določeno metodologijo ali o njih presoja, zato da pripravi dokončno oceno o ceni določenega blaga;

13. „strokovna presoja“ pomeni uveljavljanje diskrecijske pravice s strani upravljavca ali prispevajoče osebe v zvezi z uporabo podatkov pri določanju referenčne vrednosti in vključuje ekstrapolacijo vrednosti iz prejšnjih ali povezanih transakcij, prilagoditev vrednosti zaradi dejavnikov, ki lahko vplivajo na kakovost podatkov, kot so dogodki na trgu ali oslabitev kreditne kakovosti kupca ali prodajalca, in tehtanje zavezujočih povpraševanj ali ponudb, večjih od neke sklenjene transakcije;

14. „vhodni podatki“ pomenijo podatke v zvezi z vrednostjo enega ali več osnovnih sredstev ali cen, vključno z ocenjenimi cenami, ponudbami, zavezujočimi ponudbami ali drugimi vrednostmi, ki jih upravljavec uporabi za določitev referenčne vrednosti;

15. „podatki o transakciji“ pomenijo opazovane cene, stopnje, indekse ali vrednosti, ki predstavljajo transakcije med nepovezanimi nasprotnimi strankami na aktivnem trgu, za katere veljajo konkurenčni učinki ponudbe in povpraševanja;

16. „finančni instrument“ pomeni kateri koli instrument, naveden v oddelku C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU, za katerega je bila predložena zahteva za sprejetje v trgovanje na mestu trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali s katerim se trguje na mestu trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali prek sistematičnega internalizatorja, kakor je opredeljen v točki 20 člena 4(1) navedene direktive;

17. „nadzorovani subjekt“ pomeni katero koli od naslednjega:

(a) kreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 1 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(b) investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(c) zavarovalnico, kakor je opredeljena v točki 1 člena 13 Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

(d) pozavarovalnico, kakor je opredeljena v točki 4 člena 13 Direktive 2009/138/ES;

([1]) Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

([2]) Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

▼B

(e) KNPVP, kakor so opredeljeni v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES, ali, kadar je primerno, družbo za upravljanje KNPVP, kakor je opredeljena v točki (b) člena 2(1) navedene direktive;

(f) upravitelja alternativnih investicijskih skladov (UAIS), kakor je opredeljen v točki (b) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(g) institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, kakor je opredeljena v točki (a) člena 6 Direktive 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

(h) dajalec kredita, kakor je opredeljen v točki (b) člena 3 Direktive 2008/48/ES za namene kreditnih pogodb, kakor so opredeljene v točki (c) člena 3 navedene direktive;

(i) nekreditno institucijo, kakor je opredeljena v točki 10 člena 4 Direktive 2014/17/EU za namene kreditnih pogodb, kakor so opredeljene v točki 3 člena 4 navedene direktive;

(j) upravljavca trga, kakor je opredeljen v točki 18 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;

(k) CNS, kakor je opredeljena v točki 1 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]);

(l) repozitorij sklenjenih poslov, kakor je opredeljen v točki 2 člena 2 Uredbe (EU) št. 648/2012;

(m) upravljavca;

18. „finančna pogodba“ pomeni:

(a) kreditno pogodbo, kakor je opredeljena v točki (c) člena 3 Direktive 2008/48/ES;

(b) kreditno pogodbo, kakor je opredeljena v točki 3 člena 4 Direktive 2014/17/EU;

19. „investicijski sklad“ pomeni AIS, kakor je opredeljen v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU, ali KNPVP, kakor so opredeljeni v členu 1(2) Direktive 2009/65/ES;

20. „upravljalni organ“ pomeni organ ali organe upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta, ki so imenovani v skladu z nacionalnim pravom in ki so pristojni za določanje strategije, ciljev in splošnih usmeritev upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta ter nadzirajo in spremljajo sprejemanje vodstvenih odločitev, vključuje pa osebe, ki dejansko vodijo posle upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta;

([1]) Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

([2]) Direktiva 2003/41/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. junija 2003 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 235, 23.9.2003, str. 10).

([3]) Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

▼B

21. „potrošnik“ pomeni fizično osebo, ki v finančnih pogodbah, zajetih v tej uredbi, deluje za namene zunaj svoje trgovske, poslovne ali poklicne dejavnosti;

22. „referenčna obrestna mera“ pomeni referenčno vrednost, ki je za namene točke 1(b)(ii) tega odstavka določena na podlagi stopnje, po kateri lahko banke na denarnem trgu posojajo drugim bankam ali agentom, ki niso banke, ali si izposojajo od njih;

23. „referenčna vrednost za blago“ pomeni referenčno vrednost, pri kateri je osnovno sredstvo za namene točke 1(b)(ii) tega odstavka blago v smislu točke 1 člena 2 Uredbe Komisije (ES) št. 1287/2006 ([1]), razen pravic do emisij toplogrednih plinov iz točke 11 oddelka C Priloge I k Direktivi 2014/65/EU;

24. „referenčna vrednost reguliranih podatkov“ pomeni referenčno vrednost, določeno z uporabo formule, ki zajema:

(a) vhodne podatke, ki se v celoti in neposredno prispevajo:

(i) z mesta trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali mesta trgovanja v tretji državi, za katero je Komisija sprejela izvedbeni sklep o tem, da se za pravni in nadzorni okvir te države šteje, da ima enakovredni učinek v okviru člena 28(4) Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlament in Sveta ([2]), ali reguliranega trga, ki se šteje za enakovrednega na podlagi člena 2a Uredbe (EU) št. 648/2012, vendar v vsakem primeru le s sklicevanjem na podatke o transakcijah v zvezi s finančnimi instrumenti;

(ii) prek sistema odobrenih objav, kakor je opredeljen v točki 52 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, ali ponudnika stalnih informacij, kakor je opredeljen v točki 53 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, v skladu z zahtevami glede obvezne preglednosti po trgovanju, vendar le s sklicevanjem na podatke o transakcijah v zvezi s finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na mestu trgovanja;

(iii) prek odobrenega mehanizma poročanja, kakor je opredeljen v točki 54 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, vendar le s sklicevanjem na podatke o transakcijah v zvezi s finančnimi instrumenti, s katerimi se trguje na mestu trgovanja in ki jih je treba razkriti v skladu z zahtevami glede obvezne preglednosti po trgovanju;

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 1287/2006 z dne 10. avgusta 2006 o izvajanju Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z obveznostmi vodenja evidenc za investicijske družbe, poročanjem o transakcijah, tržno preglednostjo, sprejemanjem finančnih instrumentov v trgovanje in pojmi, opredeljenimi v navedeni direktivi (UL L 241, 2.9.2006, str. 1).

([2]) Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173 12.6.2014, str. 84).

▼B

(iv) prek borze električne energije iz točke (j) člena 37(1) Direktive 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(v) prek borze zemeljskega plina iz točke (j) člena 41(1) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

(vi) prek dražbenega sistema iz člena 26 ali 30 Uredbe Komisije (EU) št. 1031/2010 ([3]);

(vii) prek ponudnika storitev, na katerega je upravljavec referenčne vrednosti v skladu s členom 10 v zunanje izvajanje prenesel zbiranje podatkov, če ta ponudnik storitev prejme podatke v celoti in neposredno od subjekta iz točk (i) do (vi);

(b) čiste vrednosti sredstev investicijskih skladov;

25. „ključna referenčna vrednost“ pomeni referenčno vrednost, ki ni referenčna vrednost reguliranih podatkov in ki izpolnjuje kateri koli pogoj, določen v členu 20(1) ter je na seznamu, ki ga je vzpostavila Komisija na podlagi navedenega člena;

26. „pomembna referenčna vrednost“ pomeni referenčno vrednost, ki izpolnjuje pogoje, določene v členu 24(1);

27. „nepomembna referenčna vrednost“ pomeni referenčno vrednost, ki ne izpolnjuje pogojev, določenih v členu 20(1) in členu 24(1);

28. „s sedežem“ pomeni, v zvezi s pravno osebo, državo, v kateri se nahaja registrirani sedež ali drug uradni naslov te osebe, v zvezi s fizično osebo pa državo, v kateri je ta oseba rezident za davčne namene;

29. „javni organ“ pomeni:

(a) katero koli vladno ali drugo javno upravo, vključno s subjekti, ki so zadolženi za upravljanje javnega dolga ali pri tem posredujejo;

(b) kateri koli subjekt ali osebo, ki opravlja funkcije javne uprave na podlagi nacionalnega prava ali ki ima javne obveznosti ali funkcije ali ki zagotavlja javne storitve, vključno z ukrepi na področju zaposlovanja, gospodarske dejavnosti in inflacije, pod nadzorom organa v smislu točke (a).

([1]) Direktiva 2009/72/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo in o razveljavitvi Direktive 2003/54/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 55).

([2]) Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L 211, 14.8.2009, str. 94).

([3]) Uredba Komisije (EU) št. 1031/2010 z dne 12. novembra 2010 o časovnem načrtu, upravljanju in drugih vidikih dražbe pravic do emisije toplogrednih plinov na podlagi Direktive 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti (UL L 302, 18.11.2010, str. 1).

▼B

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49, da nadalje določi tehnične elemente opredelitev iz odstavka 1 tega člena, zlasti določitve, kaj pomeni dajanje na voljo javnosti za namene opredelitve indeksa.

Kadar je primerno, Komisija upošteva razvoj trga ali tehnološki razvoj in mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, da vzpostavi in pregleda seznam javnih organov v Uniji, ki ustrezajo opredelitvi iz točke 29 odstavka 1 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2).

Kadar je primerno, Komisija v zvezi z referenčnimi vrednostmi upošteva razvoj trga ali tehnološki razvoj in mednarodno konvergenco nadzorne prakse.

NASLOV II

CELOVITOST IN ZANESLJIVOST REFERENČNIH VREDNOSTI

POGLAVJE 1

Upravljanje in kontrola upravljavcev

Člen 4

Zahteve glede upravljanja in navzkrižja interesov

1. Upravljavec mora imeti zanesljivo ureditev upravljanja, ki vključuje jasno organizacijsko strukturo z natančno določenimi, preglednimi in doslednimi vlogami in odgovornostmi za vse osebe, ki so vključene v zagotavljanje referenčne vrednosti.

Upravljavec sprejme ustrezne ukrepe za odkrivanje in preprečevanje ali obvladovanje navzkrižja interesov med njim, vključno z njegovimi poslovodji, uslužbenci ali drugo osebo, ki je neposredno ali posredno pod njegovim nadzorom, in prispevajočimi osebami ali uporabniki, ter za zagotovitev, da se presoja ali diskrecijska pravica v procesu določanja referenčnih vrednosti, kadar se ta zahteva, izvaja neodvisno in pošteno.

2. Zagotavljanje referenčne vrednosti je operativno ločeno od vseh delov poslovanja upravljavca, v povezavi s katerimi bi lahko prišlo do dejanskega ali potencialnega navzkrižja interesov.

3. Kadar pride do navzkrižja interesov pri upravljavcu zaradi njegove lastniške strukture, obvladujočih deležev ali drugih dejavnosti katerega koli subjekta, ki ima v lasti upravljavca ali ga obvladuje, oziroma subjekta, ki je v lasti ali je obvladovan s strani upravljavca ali povezanih podjetij upravljavca, in navzkrižja ni mogoče ustrezno odpraviti, lahko ustrezni pristojni organ od upravljavca zahteva vzpostavitev neodvisne nadzorne funkcije, ki vključuje uravnoteženo predstavništvo deležnikov, vključno z uporabniki in prispevajočimi osebami.

▼B

4. Če takega navzkrižja interesov ni mogoče ustrezno obvladovati, lahko ustrezen pristojni organ od upravljavca zahteva, da prekine dejavnosti ali odnose, ki ustvarjajo navzkrižje interesov, ali preneha zagotavljati referenčno vrednost.

5. Upravljavec objavi ali razkrije vsa obstoječa ali morebitna navzkrižja interesov uporabnikom referenčne vrednosti ustreznemu pristojnemu organu in, kadar je ustrezno, prispevajočo osebo, vključno z navzkrižji interesov, ki izhajajo iz lastništva ali obvladovanja upravljavca.

6. Upravljavec vzpostavi in uporablja ustrezne politike in postopke ter učinkovite organizacijske ureditve za ugotavljanje, razkrivanje, preprečevanje, obvladovanje in blaženje navzkrižij interesov, da zaščiti celovitost in neodvisnost določitve referenčnih vrednosti. Take politike in postopki se redno pregledujejo in posodabljajo. Politike in postopki upoštevajo in obravnavajo navzkrižja interesov, stopnjo diskrecijske pravice, ki se uveljavlja v procesu določanja referenčne vrednosti, in tveganja, ki jih referenčna vrednost predstavlja, ter:

(a) zagotavljajo zaupnost informacij, ki se prispevajo upravljavcu ali jih upravljavec pripravi in za katere veljajo obveznosti glede razkritja in preglednosti na podlagi te uredbe, ter

(b) zlasti blažijo navzkrižja interesov, ki nastanejo zaradi lastništva ali obvladovanja s strani upravljavca, zaradi drugih interesov v skupini upravljavca ali kot rezultat drugih oseb, ki lahko vplivajo na upravljavca v zvezi z določanjem referenčne vrednosti ali ga obvladujejo.

7. Upravljavec zagotovi, da za zaposlene in ostale fizične osebe, katerih storitve so mu na voljo ali jih obvladuje in ki neposredno sodelujejo pri zagotavljanju referenčne vrednosti, velja naslednje:

(a) imajo potrebne sposobnosti, znanje in izkušnje za naloge, ki so jim dodeljene, ter so predmet učinkovitega upravljanja in nadzora;

(b) niso pod neprimernim vplivom ali predmet navzkrižja interesov, nadomestilo in ocena delovanja teh oseb pa ne ustvarjata navzkrižij interesov ali drugače vplivata na celovitost procesa določanja referenčne vrednosti;

(c) nimajo interesov ali poslovnih povezav, ki bi ogrožale dejavnosti zadevnega upravljavca;

(d) ne smejo prispevati k določanju referenčne vrednosti s sodelovanjem pri povpraševanju in ponudbi ter trgovanju v lastnem imenu ali v imenu udeležencev na trgu, razen če je ta način prispevanja izrecno zahtevan kot del metodologije referenčnih vrednosti in zanj veljajo posebna pravila; ter

(e) zanje veljajo učinkoviti postopki za nadziranje izmenjave informacij z drugimi zaposlenimi, ki so vključeni v dejavnosti, ki bi lahko ustvarile tveganje navzkrižij interesov, ali s tretjimi strankami, kadar bi lahko takšna informacija vplivala na referenčno vrednost.

▼B

8. Upravljavec vzpostavi posebne postopke notranjega nadzora, da zagotovi integriteto in zanesljivost zaposlenega ali osebe, ki določa referenčno vrednost, pri čemer mora vodstvo referenčno vrednost pred razširjanjem vsaj notranje potrditi.

Člen 5

Zahteve za funkcijo nadzora

1. Upravljavec vzpostavi in vzdržuje stalno in učinkovito funkcijo nadzora, da zagotovi nadzor vseh vidikov zagotavljanja svojih referenčnih vrednosti.

2. Upravljavec za svojo funkcijo nadzora razvije in vzdržuje zanesljive postopke, ki jih da na voljo ustreznim pristojnim organom.

3. Funkcija nadzora se opravlja z integriteto in vključuje naslednje odgovornosti, ki jih upravljavec prilagodi glede na zapletenost, uporabo in ranljivost referenčne vrednosti:

(a) pregled opredelitve referenčne vrednosti in njene metodologije vsaj enkrat letno;

(b) nadzor vseh sprememb metodologije določanja referenčnih vrednosti ter možnost od upravljavca zahtevati posvetovanje o teh spremembah;

(c) nadzor upravljavčevega okvira kontrole, vodenja in upravljanja referenčne vrednosti, ter, kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajočih oseb, kodeksa ravnanja iz člena 15;

(d) pregled in odobritev postopkov za prenehanje referenčne vrednosti, vključno s posvetovanji o prenehanju;

(e) nadzor vseh tretjih strani, ki sodelujejo pri zagotavljanju referenčne vrednosti, vključno s posredniki za izračune ali razširjanje;

(f) ocenjevanje notranjih in zunanjih revizij ali pregledov ter spremljanje izvajanja sprejetih popravnih ukrepov;

(g) kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajočih oseb, spremljanje vhodnih podatkov in prispevajočih oseb ter ukrepov upravljavca pri zavračanju ali potrjevanju veljavnosti vhodnih podatkov;

(h) kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajočih oseb, sprejemanje učinkovitih ukrepov za morebitne kršitve kodeksa ravnanja iz člena 15; ter

(i) poročanje ustreznim pristojnim organom o vsakem neustreznem ravnanju prispevajočih oseb, kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajočih oseb, ali upravljavcev, s katerim se seznani nadzorna funkcija, ter o vseh nepravilnih ali sumljivih vhodnih podatkih.

4. Funkcijo nadzora opravlja poseben odbor ali pa je vzpostavljena druga ustrezna ureditev upravljanja.

▼B

5. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi postopke v zvezi s funkcijo nadzora in njene značilnosti, kar zadeva njeno sestavo in položaj v organizacijski strukturi upravljavca in tako zagotovi integriteto funkcije in prepreči navzkrižje interesov. ESMA zlasti pripravi neizčrpen seznam ustreznih ureditev upravljanja, kot je določeno v odstavku 4.

ESMA razlikuje med različnimi vrstami referenčnih vrednosti in sektorjev, kakor je določeno v tej uredbi, in upošteva razlike lastniške in obvladovalne strukture upravljavcev, vrsto, obseg in zapletenost zagotavljanja referenčne vrednosti ter tveganje in vpliv referenčne vrednosti, tudi glede na mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z zahtevami glede upravljanja referenčnih vrednosti. Vendar osnutki regulativnih tehničnih standardov ESMA ne zajemajo upravljavcev nepomembnih referenčnih vrednosti in se ne uporabljajo zanje.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice, naslovljene na upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti, v katerih določi elemente iz odstavka 5 tega člena.

Člen 6

Zahteve za okvir kontrole

1. Upravljavec vzpostavi okvir kontrole, ki zagotavlja, da se referenčna vrednost zagotavlja in objavlja ali daje na voljo v skladu s to uredbo.

2. Okvir kontrole je sorazmeren z ravnjo ugotovljenih navzkrižij interesov, stopnjo diskrecijske pravice pri zagotavljanju referenčne vrednosti in vrsto vhodnih podatkov referenčne vrednosti.

3. Okvir kontrole vključuje:

(a) upravljanje operativnega tveganja;

(b) ustrezno in učinkovito neprekinjeno poslovanje ter načrte ponovne vzpostavitve delovanja;

(c) postopke v izrednih razmerah, ki so vzpostavljeni za primer motnje v procesu zagotavljanja referenčne vrednosti.

4. Upravljavec vzpostavi ukrepe za:

(a) zagotovitev, da prispevajoče osebe spoštujejo kodeks ravnanja iz člena 15 in upoštevajo veljavne standarde za vhodne podatke;

▼B

(b) spremljanje vhodnih podatkov, vključno s spremljanjem vhodnih podatkov pred objavo referenčne vrednosti in potrjevanjem veljavnosti vhodnih podatkov po objavi za določanje napak in nepravilnosti, kjer je to izvedljivo.

5. Okvir kontrole se primerno dokumentira, pregleda in posodablja ter da na voljo ustreznemu pristojnemu organu in na zahtevo uporabnikom.

Člen 7

Zahteve za okvir odgovornosti

1. Upravljavec vzpostavi okvir odgovornosti, ki obsega evidentiranje, revidiranje in pregledovanje ter pritožbeni proces in zagotavlja dokaze o skladnosti z zahtevami te uredbe.

2. Upravljavec določi notranjo funkcijo s potrebno zmožnostjo pregledovanja ter poročanja o tem, ali upravljavec upošteva metodologijo referenčnih vrednosti in to uredbo.

3. Za ključne referenčne vrednosti upravljavec določi neodvisnega zunanjega revizorja, da vsaj enkrat letno pregleda, ali upravljavec upošteva metodologijo izračuna referenčnih vrednosti in to uredbo, ter o tem poroča.

4. Upravljavec na zahtevo ustreznega pristojnega organa zagotovi podrobnosti o pregledih in poročanju iz odstavka 2. Na zahtevo ustreznega pristojnega organa ali katerega koli uporabnika referenčne vrednosti upravljavec objavi podrobnosti o pregledih iz odstavka 3.

Člen 8

Zahteve glede vodenja evidenc

1. Upravljavec vodi podrobne evidence o:

(a) vseh vhodnih podatkih, vključno z uporabo takih podatkov;

(b) uporabljeni metodologiji za določitev referenčne vrednosti;

(c) vsaki presoji ali diskrecijski pravici, ki jo ima upravljavec in po potrebi ocenjevalec pri določanju referenčne vrednosti, vključno z utemeljitvijo navedene presoje ali diskrecijske pravice;

(d) neupoštevanju vhodnih podatkov, zlasti kadar se pri tem upoštevajo zahteve metodologije določanja referenčnih vrednosti, ter utemeljitvi zanj;

(e) drugih spremembah v standardnih postopkih in metodologijah ali odstopanjih od njih, vključno s spremembami in odstopanji, sprejetimi v času pretresov ali motenj na trgu;

(f) identiteti predlagateljev in fizičnih oseb, ki jih upravljavci zaposlijo za določanje referenčnih vrednosti;

(g) vseh dokumentih v zvezi s pritožbami, vključno z dokumenti, ki jih predloži pritožnik; ter

▼B

(h) telefonskih pogovorih ali elektronskem komuniciranju med osebami, ki jih je zaposlil upravljavec, in prispevajoče osebe ali predlagatelji v zvezi z referenčno vrednostjo.

2. Upravljavec hrani evidence iz odstavka 1 vsaj pet let v takšni obliki, ki omogoča ponovitev določitve referenčne vrednosti in njihovo popolno razumevanje ter revizijo ali ocenjevanje vhodnih podatkov, izračunov, presoje in diskrecijske pravice. Evidence telefonskih pogovorov ali elektronskih komunikacij, zabeležene v skladu s točko (h) odstavka 1, se na zahtevo zagotovijo osebam, udeleženim v pogovoru ali komunikaciji, in se hranijo tri leta.

Člen 9

Mehanizem za obravnavo pritožb

1. Upravljavec vzpostavi in objavi postopke za sprejemanje in preiskovanje pritožb, vključno v zvezi s svojim procesom določanja referenčnih vrednosti, ter hranjenje evidence o tem.

2. S takim mehanizmom za obravnavo pritožb se zagotovi, da:

(a) upravljavec da na voljo politiko obravnavanja pritožb, na podlagi katere se lahko predložijo pritožbe v zvezi z vprašanjem, ali konkretna določitev referenčne vrednosti predstavlja tržno vrednost, predlaganimi spremembami k procesom določanja referenčne vrednosti, uporabo metodologije pri konkretni določitvi referenčne vrednosti in drugimi odločitvami glede procesa določanja referenčne vrednosti;

(b) se pritožbe obravnavajo pravočasno in pošteno ter da se o rezultatih preiskave v razumnem času obvesti pritožnika, razen če bi bilo takšno obvestilo v nasprotju s cilji na področju javnega reda ali Uredbo (EU) št. 596/2014; ter

(c) se poizvedba opravi neodvisno od osebja, ki morda sodeluje ali je sodelovalo pri predmetu pritožbe.

Člen 10

Zunanje izvajanje

1. Upravljavec funkcij zagotavljanja referenčne vrednosti ne prenese v zunanje izvajanje tako, da bi bila pri tem pomembno ovirana kontrola zagotavljanja referenčne vrednosti, ki jo izvaja upravljavec, ali sposobnost ustreznega pristojnega organa za nadziranje referenčne vrednosti.

2. Kadar upravljavec funkcije ali ustrezne storitve in dejavnosti v zvezi z zagotavljanjem referenčne vrednosti prenese v zunanje izvajanje na ponudnika storitev, ostane še vedno v celoti odgovoren za izvajanje vseh svojih obveznosti na podlagi te uredbe.

▼B

3. V primeru zunanjega izvajanja upravljavec zagotovi, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) izvajalec storitev ima sposobnost, zmogljivost in vsa zakonsko zahtevana dovoljenja, da funkcije, storitve ali dejavnosti, prenesene v zunanje izvajanje, opravlja zanesljivo in strokovno;

(b) upravljavec ustreznim pristojnim organom da na voljo podatke o identiteti in nalogah ponudnika storitev, ki sodeluje v procesu določanja referenčne vrednosti;

(c) upravljavec ustrezno ukrepa, če se zdi, da ponudnik storitev ne izvaja funkcij, prenesenih v zunanje izvajanje, učinkovito ter v skladu z veljavnim pravom in regulativnimi zahtevami;

(d) upravljavec ohrani potrebno strokovno znanje za učinkovit nadzor funkcij, prenesenih v zunanje izvajanje, ter upravljanje tveganj, povezanih z zunanjim izvajanjem;

(e) ponudnik storitev upravljavcu razkrije vsak razvoj, ki lahko bistveno vpliva na njegovo sposobnost učinkovitega izvajanja funkcij, prenesenih v zunanje izvajanje, v skladu z veljavno zakonodajo in regulativnimi zahtevami;

(f) ponudnik storitev sodeluje z ustreznim pristojnim organom v zvezi z dejavnostmi, prenesenimi v zunanje izvajanje, pri čemer imata upravljavec in ustrezen pristojni organ učinkovit dostop do podatkov v zvezi z dejavnostmi, prenesenimi v zunanje izvajanje, in poslovnimi prostori ponudnika storitev, ustrezen pristojni organ pa lahko uveljavlja te pravice o dostopu;

(g) upravljavec lahko po potrebi prekine dogovore o zunanjem izvajanju;

(h) upravljavec sprejme ustrezne ukrepe, vključno z načrti ravnanja v nepredvidljivih razmerah, da prepreči neustrezno operativno tveganje, povezano s sodelovanjem ponudnika storitve v procesu določanja referenčne vrednosti.

POGLAVJE 2

Vhodni podatki, metodologija ter poročanje o kršitvah

Člen 11

Vhodni podatki

1. Za zagotavljanje referenčne vrednosti veljajo naslednje zahteve glede njenih vhodnih podatkov:

(a) vhodni podatki morajo biti zadostni, da lahko točno in zanesljivo predstavljajo tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo.

Vhodni podatki so, če so na voljo in primerni, podatki o transakciji. Če dostopni podatki o transakciji ne zadoščajo ali niso primerni za točen in zanesljiv prikaz tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo, se lahko uporabljajo tudi vhodni podatki, ki niso podatki o transakciji, vključno z ocenjenimi cenami, ponudbami in zavezujočimi ponudbami ali drugimi vrednostmi;

(b) vhodni podatki iz točke (a) so preverljivi;

▼B

(c) upravljavec pripravi in objavi jasna navodila glede vrst vhodnih podatkov, prednostne uporabe različnih vrst vhodnih podatkov in izvajanja strokovne presoje za zagotovitev skladnosti s točko (a) in metodologijo;

(d) kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajočih oseb, upravljavec po potrebi pridobi vhodne podatke od zanesljive in reprezentativne skupine ali vzorca prispevajočih oseb za zagotovitev, da je referenčna vrednost, ki temelji na teh podatkih, zanesljiva ter predstavlja tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo;

(e) upravljavec ne uporabi vhodnih podatkov prispevajoče osebe, če domneva, da prispevajoča oseba ne spoštuje kodeksa ravnanja iz člena 15, in v takem primeru pridobi reprezentativne javno dostopne podatke.

2. Upravljavec zagotovi, da kontrola v zvezi z vhodnimi podatki vključuje:

(a) merila za določitev, kdo lahko upravljavcu prispeva vhodne podatke, in proces za izbor prispevajočih oseb;

(b) proces za vrednotenje vhodnih podatkov prispevajoče osebe in za preprečevanje, da bi prispevajoča oseba še naprej zagotavljala vhodne podatke, ali za uporabo drugih sankcij zaradi neskladnosti proti prispevajoči osebi, če je potrebno, ter

(c) proces za potrjevanje veljavnosti vhodnih podatkov, tudi na podlagi drugih kazalnikov ali podatkov, za zagotavljanje njegove celovitosti in točnosti.

3. Kadar vhodne podatke za referenčno vrednost prispeva enota za trgovanje, ki pomeni oddelek, sektor, skupino ali osebje prispevajočih oseb ali katero koli od njihovih povezanih enot, ki se ukvarja z oblikovanjem cen, trgovanjem, prodajo, trženjem, oglaševanjem, ponujanjem sredstev, strukturiranjem ali posredniškimi storitvami, upravljavec:

(a) pridobi podatke iz drugih virov, ki potrjujejo te vhodne podatke; in

(b) zagotovi, da imajo prispevajoče osebe vzpostavljene ustrezne notranje postopke nadzora in preverjanja.

4. Kadar upravljavec meni, da vhodni podatki ne predstavljajo tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi ga referenčna vrednost merila, v razumnem časovnem obdobju spremeni vhodne podatke, prispevajoče osebe ali metodologijo za zagotovitev, da vhodni podatki predstavljajo tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi ga referenčna vrednost merila, ali preneha zagotavljati to referenčno vrednost.

5. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev, kako zagotoviti primernost in preverljivosti vhodnih podatkov, kakor se zahteva v točkah (a) in (b) odstavka 1, ter notranje postopke nadzora in preverjanja prispevajoče osebe, vzpostavitev katerih zagotovi upravljavec, v skladu s točko (b) odstavka 3, da bi zagotovili celovitost in točnost vhodnih podatkov. Vendar osnutki regulativnih tehničnih standardov organa ESMA ne zajemajo upravljavcev nepomembnih referenčnih vrednosti in se ne uporabljajo zanje.

▼B

ESMA upošteva različne vrste referenčnih vrednosti in sektorjev, kakor je določeno v tej uredbi, vrsto vhodnih podatkov, značilnosti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja in načelo sorazmernosti, ranljivost referenčnih vrednosti za manipulacije ter mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice, naslovljene na upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti, v katerih določi elemente iz odstavka 5 tega člena.

Člen 12

Metodologija

1. Upravljavec pri določanju referenčne vrednosti uporablja metodologijo, ki:

(a) je trdna in zanesljiva;

(b) ima jasna pravila, ki določajo, kako in kdaj se lahko pri določanju referenčne vrednosti uveljavlja diskrecijska pravica;

(c) je stroga, neprekinjena in primerna za potrjevanje veljavnosti ter po potrebi vključuje testiranje za nazaj z dostopnimi podatki o transakcijah;

(d) je odporna in zagotavlja, da se lahko referenčna vrednost izračuna v najširšem sklopu možnih okoliščin, ne da bi to škodovalo njeni celovitosti;

(e) je sledljiva in preverljiva.

2. Pri razvoju metodologije določanja referenčnih vrednosti upravljavec referenčne vrednosti:

(a) upošteva dejavnike, ki vključujejo velikost, običajno likvidnost trga, preglednost trgovanja in položaj udeležencev na trgu, koncentracijo na trgu, dinamiko trga ter ustreznost vzorca, ki naj bi predstavljal tržno ali gospodarsko stanje, ki naj bi se merilo z referenčno vrednostjo;

(b) določi, kaj pomeni aktivni trg za namene zadevne referenčne vrednosti, ter

(c) določi prednost, ki jo imajo različne vrste vhodnih podatkov.

3. Upravljavec ima vzpostavljene jasne objavljene dogovore, ki določajo okoliščine, v katerih količina ali kakovost vhodnih podatkov ne dosega standardov, ki so potrebni za to, da se z metodologijo natančno in zanesljivo določi referenčna vrednost, in ki opisujejo, ali in kako se lahko referenčna vrednost izračuna v takih okoliščinah.

▼B

Člen 13

Preglednost metodologije

1. Upravljavec referenčno vrednost in metodologijo razvija, upravlja in uporablja pregledno. V ta namen upravljavec objavi ali da na voljo naslednje informacije:

(a) ključne elemente metodologije, ki jo uporablja za vsako referenčno vrednost, ki jo zagotavlja in objavlja, ali po potrebi za vsako skupino referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja in objavlja;

(b) podrobnosti o notranjem pregledu in odobritev dane metodologije ter pogostost takega pregleda;

(c) postopke za posvetovanje o vseh predlaganih vsebinskih spremembah svoje metodologije in utemeljitev zanje, vključno z opredelitvijo vsebinske spremembe in okoliščinami, v katerih upravljavec obvesti uporabnike o vseh takih spremembah.

2. Postopki iz točke (c) odstavka 1 zagotavljajo:

(a) predhodno napoved v jasnem časovnem okviru, ki omogoča analiziranje in podajanje pripomb glede učinka predlaganih vsebinskih sprememb, ter

(b) podajanje pripomb iz točke (a) tega odstavka in odgovor upravljavca na te pripombe po vsakem posvetovanju, razen kadar avtor pripomb zahteva zaupnost.

3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev informacij, ki jih mora zagotoviti upravljavec v skladu z zahtevami iz odstavkov 1 in 2 ob upoštevanju različnih vrst referenčnih vrednosti in sektorjev, kakor je določeno v tej uredbi. ESMA upošteva, da je treba razkriti tiste elemente metodologije, ki uporabnikom dajo na voljo dovolj podrobnosti, da bodo lahko razumeli, kako se zagotovi referenčna vrednost, in ocenili njeno reprezentativnost, njeno ustreznost za določene uporabnike ter njeno primernost kot sklicevanje za finančne instrumente in pogodbe ter načelo sorazmernosti. Vendar pa osnutki regulativnih tehničnih standardov ESMA ne zajemajo upravljavcev nepomembnih referenčnih vrednosti in se ne uporabljajo zanje.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

4. ESMA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice, naslovljene na upravljavce nepomembnih referenčnih vrednosti, v katerih nadalje določi elemente iz odstavka 3 tega člena.

▼B

Člen 14

Poročanje o kršitvah

1. Upravljavec vzpostavi ustrezne sisteme in učinkovito kontrolo za zagotovitev celovitosti vhodnih podatkov, da bi lahko ugotovil in pristojnemu organu prijavil vsako ravnanje, pri katerem bi lahko šlo za manipulacije ali poskus manipulacije referenčne vrednosti v skladu z Uredbo (EU) št. 596/2014.

2. Upravljavec spremlja vhodne podatke in prispevajoče osebe, da bi lahko obvestil ustrezen pristojni organ in zagotovil vse potrebne informacije, kadar upravljavec sumi, da je v zvezi z referenčno vrednostjo prišlo do kakršnega koli ravnanja, pri katerem bi lahko šlo za manipulacijo ali poskus manipulacije referenčne vrednosti na podlagi Uredbe (EU) št. 596/2014, vključno s tajnim dogovorom o tem.

Po potrebi lahko pristojni organ upravljavca to informacijo posreduje ustreznemu organu na podlagi Uredbe (EU) št. 596/2014.

3. Upravljavec ima za svoje poslovodje, zaposlene in vse druge fizične osebe, katerih storitve so mu na voljo ali so pod njegovim nadzorom, vzpostavljene postopke za notranje poročanje o kršitvah te uredbe.

POGLAVJE 3

Kodeks ravnanja in zahteve, ki veljajo za prispevajoče osebe

Člen 15

Kodeks ravnanja

1. Kadar referenčna vrednost temelji na vhodnih podatkih prispevajočih oseb, njen upravljavec pripravi kodeks ravnanja za vsako referenčno vrednost z jasno navedbo odgovornosti prispevajočih oseb glede prispevka vhodnih podatkov in zagotovi, da je tak kodeks ravnanja skladen s to uredbo. Upravljavec redno in vsaj enkrat letno ter če se kodeks ravnanja spremeni, preveri, ali ga prispevajoče osebe spoštujejo.

2. Kodeks ravnanja vključuje vsaj naslednje elemente:

(a) jasen opis vhodnih podatkov, ki jih je treba zagotoviti, in zahteve, potrebne za zagotovitev, da se vhodni podatki predložijo v skladu s členoma 11 in 14;

(b) določitev oseb, ki lahko prispevajo vhodne podatke upravljavcu ter postopke za preverjanje identitete prispevajoče osebe in vseh predlagateljev ter dovoljenje vseh predlagateljev, ki prispevajo vhodne podatke v imenu ponudnika;

(c) predpise za zagotavljanje, da ponudniki predložijo vse ustrezne vhodne podatke;

▼B

(d) sisteme in kontrole, ki jih mora prispevajoča oseba vzpostaviti, vključno s:

(i) postopki za prispevanje vhodnih podatkov, vključno z zahtevo, da mora prispevajoča oseba navesti, ali so vhodni podatki podatki o transakciji in ali vhodni podatki izpolnjujejo zahteve upravljavca;

(ii) predpisi glede uporabe diskrecijske pravice pri prispevanju vhodnih podatkov;

(iii) vsemi zahtevami glede potrjevanja veljavnosti vhodnih podatkov, preden se predložijo upravljavcu;

(iv) predpisi za vodenje evidenc;

(v) zahtevami glede poročanja o sumljivih vhodnih podatkih;

(vi) zahtevami glede upravljanja navzkrižja interesov.

3. Upravljavec lahko za vsako skupino referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja, pripravi enoten kodeks ravnanja.

4. Kadar ustrezen pristojni organ pri uporabi svojih pooblastil iz člena 41, odkrije elemente kodeksa ravnanja, ki niso skladni s to uredbo, o tem obvesti zadevnega upravljavca. Upravljavec v 30 delovnih dneh po takšnem obvestilu kodeks ravnanja prilagodi tako, da je skladen s to uredbo.

5. Upravljavec ključne referenčne vrednosti v 15 delovnih dneh od začetka veljavnosti odločitve, da se ključna vrednost vključi na seznam iz člena 20(1), ustreznemu pristojnemu organu predloži kodeks ravnanja. Ustrezen pristojni organ v 30 delovnih dneh preveri, ali je vsebina kodeksa ravnanja skladna s to uredbo. Kadar ustrezen pristojni organ odkrije elemente, ki niso skladni s to uredbo, se uporablja odstavek 4 tega člena.

6. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev elementov kodeksa ravnanja iz odstavka 2 za različne vrste referenčnih vrednosti ter za upoštevanje razvoja referenčnih vrednosti in finančnih trgov.

ESMA upošteva različne značilnosti referenčnih vrednosti in prispevajočih oseb, zlasti v smislu razlik pri vhodnih podatkih in metodologijah, tveganju za manipulacijo vhodnih podatkov ter mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

▼B

Člen 16

Upravljanje in kontrola zahtev za nadzorovane prispevajoče osebe

1. Za nadzorovano prispevajočo osebo veljata naslednji zahtevi glede upravljanja in kontrole:

(a) nadzorovana prispevajoča oseba zagotovi, da na zagotavljanje vhodnih podatkov ne vplivajo nobena obstoječa ali potencialna navzkrižja interesov ter da se diskrecijska pravica, kadar je zahtevana, izvaja neodvisno in pošteno na podlagi ustreznih informacij v skladu s kodeksom ravnanja iz člena 15;

(b) nadzorovana prispevajoča oseba vzpostavi okvir kontrole, s katerim se zagotovijo celovitost, točnost in zanesljivost vhodnih podatkov ter skladnost vhodnih podatkov z določbami te uredbe in kodeksom ravnanja iz člena 15.

2. Nadzorovana prispevajoča oseba vzpostavi učinkovite sisteme in kontrole za zagotavljanje celovitosti in zanesljivosti vseh vhodnih podatkov, ki jih ponudnik zagotovi upravljavcu, vključno s:

(a) kontrolami v zvezi s tem, kdo lahko predloži vhodne podatke upravljavcu, vključno s procesom za potrditev s strani fizične osebe, ki ima višji položaj od predlagatelja, kadar je to sorazmerno;

(b) primernim usposabljanjem predlagateljev, ki zajema vsaj to uredbo in Uredbo (EU) št. 596/2014;

(c) ukrepi za upravljanje navzkrižja interesov, vključno z organizacijskim ločevanjem zaposlenih, kadar je primerno, in premislekom, kako odpraviti spodbude za manipulacijo referenčne vrednosti, ki jih ustvarjajo politike nagrajevanja;

(d) hranjenjem evidence, za primerno obdobje, komunikacij v zvezi z zagotavljanjem vhodnih podatkov, vseh informacij za omogočanje prispevajoči osebi, da predloži podatke, in vseh obstoječih ali možnih navzkrižij interesov, ki vključujejo, a niso omejeni na izpostavljenost prispevajoče osebe finančnim instrumentom, ki uporabljajo referenčno vrednost kot sklicevanje;

(e) vodenjem evidenc notranjih in zunanjih revizij.

3. Kadar se vhodni podatki opirajo na strokovno presojo, nadzorovane prispevajoče osebe poleg sistemov in kontrol iz odstavka 2 določijo predpise, ki usmerjajo uporabo presoje ali uveljavljanje diskrecijske pravice, in hranijo evidenco utemeljitev presoje ali diskrecijske pravice. Kadar je to sorazmerno, nadzorovane prispevajoče osebe upoštevajo vrsto referenčne vrednosti in njihovih vhodnih podatkov.

4. Nadzorovana prispevajoča oseba v celoti sodeluje z upravljavcem in ustreznim pristojnim organom pri reviziji in nadzoru zagotavljanja referenčne vrednosti ter daje na voljo vse informacije in zapise, ki jih hrani v skladu z odstavkoma 2 in 3.

▼B

5. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev zahtev glede upravljanja, sistemov in kontrole ter politik iz odstavkov 1, 2 in 3.

ESMA upošteva različne značilnosti referenčnih vrednosti in nadzorovanih prispevajočih oseb, zlasti v smislu razlik pri zagotovljenih vhodnih podatkih in uporabljenih metodologijah, tveganja za manipulacijo vhodnih podatkov in naravo dejavnosti, ki jih izvajajo nadzorovane prispevajoče osebe, ter razvoj referenčnih vrednosti in finančnih trgov glede na mednarodno konvergenco nadzorne prakse v zvezi z referenčnimi vrednostmi. Vendar osnutki regulativnih tehničnih standardov ESMA ne zajemajo nadzorovanih prispevajočih oseb nepomembnih referenčnih vrednosti in se ne uporabljajo zanje.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

6. ESMA lahko v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1095/2010 izda smernice, naslovljene na nadzorovane prispevajoče osebe za nepomembne referenčne vrednosti, v katerih določi elemente iz odstavka 5 tega člena.

NASLOV III

ZAHTEVE ZA RAZLIČNE VRSTE REFERENČNIH VREDNOSTI

POGLAVJE 1

Referenčne vrednosti reguliranih podatkov

Člen 17

Referenčne vrednosti reguliranih podatkov

1. Člen 11(1)(d) in (e), člen 11(2) in (3), člen 14(1) in (2) ter člena 15 in 16 se ne uporabljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti reguliranih podatkov in prispevanje vhodnih podatkov zanje. Člen 8(1)(a) se ne uporablja za zagotavljanje referenčnih vrednosti reguliranih podatkov glede vhodnih podatkov, ki se prispevajo v celoti in neposredno, kakor je določeno v točki 24 člena 3(1).

2. Člena 24 in 25 ali člen 26 se po potrebi uporabljajo za zagotavljanje in prispevanje podatkov za referenčne vrednosti reguliranih podatkov, ki se neposredno ali posredno uporabljajo v kombinaciji kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna vrednost je do 500 milijard EUR, na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti, kadar je to primerno.

▼B

POGLAVJE 2

Referenčne obrestne mere

Člen 18

Referenčne obrestne mere

Posebne zahteve, določene v Prilogi I, se poleg ali namesto zahtev iz naslova II uporabljajo za zagotavljanje referenčnih obrestnih mer in prispevanju podatkov zanje.

Členi 24, 25 in 26 se ne uporabljajo za zagotavljanje referenčnih obrestnih mer ali prispevanje podatkov zanje.

POGLAVJE 3

Referenčne vrednosti za blago

Člen 19

Referenčne vrednosti za blago

1. Posebne zahteve iz Priloge II se uporabljajo namesto zahtev iz naslova II, z izjemo člena 10, za zagotavljanje referenčnih vrednosti za blago in prispevanju podatkov zanje, razen če je zadevna referenčna vrednost referenčna vrednost reguliranih podatkov ali če temelji na predloženih podatkih prispevajočih oseb, katerih večina so nadzorovani subjekti.

Členi 24, 25 in 26 se ne uporabljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti za blago ali prispevanje podatkov zanje.

2. Kadar je referenčna vrednost za blago ključna referenčna vrednost in je osnovno sredstvo zlato, srebro ali platina, se namesto Priloge II uporabljajo zahteve iz naslova II.

POGLAVJE 4

Ključne referenčne vrednosti

Člen 20

Ključne referenčne vrednosti

1. Komisija sprejme izvedbene akte v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2), da določi in vsaj vsaki dve leti pregleda seznam referenčnih vrednosti, ki ga pripravijo upravljavci s sedežem v Uniji, ki so ključne referenčne vrednosti, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) referenčna vrednost se neposredno ali posredno uporablja v kombinaciji referenčnih vrednosti kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna vrednost je vsaj 500 milijard EUR na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti, kadar je to primerno;

(b) referenčna vrednost temelji na predloženih podatkih prispevajočih oseb, katerih večina ima sedež v eni državi članici, in se v skladu s postopkom, določenim v odstavkih 2, 3, 4 in 5 tega člena, priznava za ključno v tej državi članici;

▼B

(c) referenčna vrednost izpolnjuje vsa naslednja merila:

(i) referenčna vrednost se neposredno ali posredno uporablja v kombinaciji referenčnih vrednosti kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna vrednost je vsaj 400 milijard EUR na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti, kadar je to primerno, vendar ne presegajo vrednosti iz točke (a);

(ii) za referenčno vrednost ni ustreznih nadomestitev, ki jih narekuje trg, ali pa jih je zelo malo;

(iii) če se referenčna vrednost preneha zagotavljati ali se zagotavlja na podlagi vhodnih podatkov, ki ne predstavljajo več v celoti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, ali na podlagi nezanesljivih vhodnih podatkov, bi to pomembno in negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v eni ali več državah članicah.

Če referenčna vrednost izpolnjuje merila iz točke (c)(ii) in (iii), vendar ne izpolnjuje meril iz točke (c)(i), se lahko pristojni organi zadevne države članice, skupaj s pristojnim organom države članice, v kateri ima upravljavec sedež, dogovorijo, da bi bilo treba v skladu s tem pododstavkom tako referenčno vrednost priznati za ključno. V vsakem primeru se pristojni organ upravljavca posvetuje s pristojnimi organi zadevnih držav članic. V primeru nesoglasja med pristojnimi organi pristojni organ upravljavca odloči, ali bi bilo treba referenčno vrednost priznati za ključno na podlagi tega pododstavka, pri čemer upošteva razloge za nesoglasje. Pristojni organi, v primeru nesoglasja pa pristojni organ upravljavca, oceno pošljejo Komisiji. Komisija po prejetju ocene v skladu s tem odstavkom sprejme izvedbeni akt. Poleg tega v primeru nesoglasja pristojni organ upravljavca svojo oceno pošlje ESMA, ki lahko objavi mnenje.

2. Kadar pristojni organ države članice iz točke (b) odstavka 1 meni, da upravljavec, ki je pod njegovim nadzorom, zagotavlja referenčno vrednost, ki bi jo bilo treba priznati za ključno, o tem obvesti ESMA in mu posreduje dokumentirano oceno.

3. Za namene odstavka 2 pristojni organ oceni, ali bi prenehanje referenčne vrednosti ali njenega zagotavljanja na podlagi vhodnih podatkov ali skupine prispevajočih oseb, ki ne predstavlja več dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v njegovi državi članici. Pristojni organ pri svoji oceni upošteva:

(a) vrednost finančnih instrumentov in finančnih pogodb, ki je zastopana v referenčni vrednosti, ter vrednost investicijskega sklada, ki je zastopana v referenčni vrednosti, za merjenje njegove uspešnosti, v

▼B

državi članici, in njihov pomen z vidika celotne vrednosti finančnih instrumentov in neizpolnjenih finančnih pogodb ter celotne vrednosti investicijskega sklada v državi članici;

(b) vrednost finančnih instrumentov in finančnih pogodb, ki je zastopana v referenčni vrednosti, ter vrednost investicijskega sklada, ki je zastopana v referenčni vrednosti, za merjenje njegove uspešnosti, v državi članici, in njihov pomen z vidika bruto domačega proizvoda države članice;

(c) kateri koli drug številčni podatek za objektivno oceno morebitnega učinka prekinitve zagotavljanja ali nezanesljivosti referenčne vrednosti na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v državi članici.

Pristojni organ vsaj vsaki dve leti pregleda svojo oceno tega, kako ključna je referenčna vrednost v njegovi državi članici, in ESMA obvesti o novi oceni in mu jo posreduje.

4. V šestih tednih po prejetju obvestila iz odstavka 2 ESMA izda mnenje o tem, ali ocena pristojnega organa izpolnjuje zahteve iz odstavka 3, in tako mnenje skupaj z oceno pristojnega organa posreduje Komisiji.

5. Komisija po prejetju mnenja iz odstavka 4 sprejme izvedbene akte v skladu z odstavkom 1.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 49, da:

(a) določi, kako se ocenjujejo nominalni znesek finančnih instrumentov, ki niso izvedeni finančni instrumenti, nominalni znesek izvedenih finančnih instrumentov in čista vrednost sredstev investicijskih skladov, vključno v primeru posrednega sklicevanja na referenčno vrednost znotraj kombinacije referenčnih vrednosti, da bi jih primerjali s pragovi, navedenimi v odstavku 1 tega člena in v točki (a) člena 24(1);

(b) pregleda metodo izračuna, ki se uporablja za določitev pragov iz odstavka 1 tega člena glede na razvoj trga, cen in zakonodaje, pregleda pa tudi ustreznost razvrstitve referenčnih vrednosti, kadar je skupna vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčnih vrednostih, blizu praga; tak pregled poteka vsaj vsaki dve leti od 1. januarja 2018;

(c) določi, kako se uporabljajo merila iz točke (c)(iii) odstavka 1 tega člena, pri čemer upošteva vse podatke, ki pripomorejo pri določitvi objektivne ocene morebitnega učinka prekinitve zagotavljanja ali nezanesljivosti referenčne vrednosti na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij v eni ali več državah članicah.

Kadar je primerno, Komisija upošteva pomemben razvoj trga ali tehnološki razvoj.

▼B

Člen 21

Obvezno upravljanje ključne referenčne vrednosti

1. Če namerava upravljavec ključne referenčne vrednosti prenehati njeno zagotavljanje, potem upravljavec:

(a) nemudoma obvesti svoj pristojni organ; ter

(b) v štirih tednih od takega obvestila predloži oceno o tem, kako naj se referenčna vrednost:

(i) prenese na novega upravljavca; ali

(ii) preneha zagotavljati, pri tem pa upošteva postopek, določen v členu 28(1).

Upravljavec v obdobju iz točke (b) prvega pododstavka ne preneha zagotavljati referenčne vrednosti.

2. Pristojni organ po prejemu ocene upravljavca iz odstavka 1:

(a) obvesti ESMA in po potrebi kolegij, ustanovljen na podlagi člena 46; ter

(b) v štirih tednih pripravi lastno oceno o tem, kako naj se referenčna vrednost prenese na novega upravljavca ali preneha zagotavljati, pri tem pa upošteva postopek, določen v skladu s členom 28(1).

Upravljavec v obdobju iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka ne preneha zagotavljati referenčne vrednosti brez pisnega soglasja pristojnega organa.

3. Pristojni organ ima po zaključku ocene iz točke (b) odstavka 2 pooblastilo, da od upravljavca zahteva, da še naprej objavlja referenčno vrednost, dokler:

(a) se zagotavljanje referenčne vrednosti ne prenese na novega upravljavca;

(b) se referenčna vrednost lahko pravilno preneha zagotavljati; ali

(c) referenčna vrednost ni več ključna.

Za namene prvega pododstavka obdobje, za katerega lahko pristojni organ zahteva od upravljavca, da nadaljuje objavljanje referenčne vrednosti, ne presega 12 mesecev.

Do izteka tega obdobja pristojni organ pregleda svojo odločitev o tem, da od upravljavca zahteva nadaljnje objavljanje referenčne vrednosti, in lahko po potrebi obdobje ustrezno podaljša za največ nadaljnjih 12 mesecev. Najdaljše obdobje za obvezno upravljanje skupaj ne presega 24 mesecev.

▼B

4. Brez poseganja v odstavek 1 pristojni organ v primeru, da upravljavec ključne referenčne vrednosti preneha delovati zaradi insolventnosti, oceni, ali in kako je mogoče ključno referenčno vrednost prenesti na novega upravljavca, ali pa se jo pravilno lahko preneha zagotavljati, pri čemer se upošteva postopek, določen v skladu s členom 28(1).

Člen 22

Blaženje tržne moči upravljavcev ključnih referenčnih vrednosti

Brez poseganja v uporabo konkurenčnega prava Unije upravljavec pri zagotavljanju ključne referenčne vrednosti sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se dovoljenja za referenčno vrednost in informacije, ki se nanjo nanašajo, zagotovijo vsem uporabnikom pošteno, razumljivo, pregledno in nediskriminatorno.

Člen 23

Obvezno prispevanje h ključni referenčni vrednosti

1. Ta člen se uporablja za ključne referenčne vrednosti, ki temeljijo na predloženih podatkih prispevajočih oseb, katerih večina so nadzorovani subjekti.

2. Upravljavec ene ali več ključnih referenčnih vrednosti svojemu pristojnemu organu vsaki dve leti predloži oceno zmožnosti vsake ključne referenčne vrednosti, ki jo zagotavlja, da je lahko merilo dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja.

3. Če nadzorovana prispevajoča oseba podatkov za ključno referenčno vrednost namerava prenehati prispevati vhodne podatke, o tem nemudoma pisno obvesti upravljavca referenčne vrednosti, ki nemudoma obvesti svoj pristojni organ. Kadar ima nadzorovana prispevajoča oseba sedež v drugi državi članici, pristojni organ upravljavca o tem nemudoma obvesti pristojni organ te prispevajoče osebe. Upravljavec referenčne vrednosti svojemu pristojnemu organu čim prej in najpozneje 14 dni po obvestilu nadzorovane prispevajoče osebe predloži oceno posledic za zmožnost, da referenčna vrednost meri dejansko tržno ali gospodarsko stanje.

4. Pristojni organ upravljavca po prejemu in na podlagi ocene upravljavca referenčne vrednosti iz odstavkov 2 in 3 tega člena nemudoma obvesti ESMA in po potrebi kolegij, ustanovljen na podlagi člena 46, ter pripravi svojo oceno o zmožnosti, da referenčna vrednost meri dejansko tržno in gospodarsko stanje, pri čemer upošteva postopek upravljavca za prenehanje referenčne vrednosti, kakor je določen v skladu s členom 28(1).

5. Od datuma, ko je pristojni organ upravljavca obveščen o nameri prispevajoče osebe, da bo prenehal prispevati vhodne podatke, in dokler ocena iz odstavka 4 ni končana, ima pooblastilo, da od prispevajočih oseb, ki so v skladu z odstavkom 3 priglasili namero, zahteva, da še naprej prispevajo vhodne podatke, v vsakem primeru največ štiri tedne, ne da bi nadzorovanim subjektom naložil obveznost, da morajo trgovati ali se zavezati trgovanju.

▼B

6. Če pristojni organ po obdobju, navedenem v odstavku 5, in na podlagi svoje ocene iz odstavka 4 meni, da je ogrožena reprezentativnost ključne referenčne vrednosti, je pooblaščen, da:

(a) zahteva, da nadzorovani subjekti, izbrani v skladu z odstavkom 7 tega člena, vključno s subjekti, ki še niso prispevajoče osebe podatkov za zadevno ključno referenčno vrednost, prispevajo vhodne podatke upravljavcu v skladu z metodologijo upravljavca, kodeksom ravnanja iz člena 15 in drugimi pravili. Taka zahteva velja za ustrezno obdobje, ki ne presega 12 mesecev od datuma, ko je bila sprejeta prvotna odločitev za obvezno prispevanje na podlagi odstavka 5 ali, za subjekte, ki še niso prispevajoče osebe, od datuma, ko je odločitev za obvezno prispevanje sprejeta na podlagi te točke;

(b) podaljša obdobje obveznega prispevanja za ustrezno obdobje, ki ne presega 12 mesecev, in sicer po pregledu na podlagi odstavka 9, s katerim so se pregledali vsi ukrepi, sprejeti na podlagi točke (a) tega odstavka;

(c) določi način in čas, v katerem se prispevajo morebitni vhodni podatki, ne da bi pri tem nadzorovanim subjektom naložil obveznost, da morajo trgovati ali se zavezati trgovanju;

(d) od upravljavca zahteva, da spremeni metodologijo, kodeks ravnanja iz člena 15 ali druga pravila ključne referenčne vrednosti.

Najdaljše obdobje za obvezno prispevanje iz točk (a) in (b) prvega pododstavka skupaj ne presega 24 mesecev.

7. Nadzorovane subjekte, od katerih se zahteva, da prispevajo vhodne podatke, za namene odstavka 6 določi pristojni organ upravljavca, ob tesnem sodelovanju pristojnih organov nadzorovanih subjektov, na podlagi obsega dejanske in morebitne udeležbe nadzorovanega subjekta na trgu, ki naj bi se merila z referenčno vrednostjo.

8. Pristojni organ nadzorovane prispevajoče osebe, od katere se zahteva prispevanje podatkov za izračun referenčne vrednosti na podlagi ukrepov, sprejetih v skladu s točko (a), (b) ali (c) odstavka 6, sodeluje s pristojnim organom upravljavca pri izvrševanju takšnih ukrepov.

9. Pristojni organ upravljavca do izteka obdobja iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 6 pregleda ukrepe, sprejete na podlagi odstavka 6. Ukrep prekliče, če meni, da:

(a) obstaja verjetnost, da bodo prispevajoče osebe še naprej prispevale vhodne podatke vsaj eno leto, če bi bil ukrep preklican, kar se dokaže vsaj s:

(i) pisno zavezo prispevajočih oseb upravljavcu in pristojnemu organu, da bodo še naprej prispevali vhodne podatke za izračun ključne referenčne vrednosti vsaj eno leto, če bi bil ukrep preklican;

▼B

(ii) pisnim poročilom upravljavca pristojnemu organu, ki bi potrdilo njegovo oceno, da je mogoče zagotoviti nadaljnji obstoj ključne referenčne vrednosti, potem ko bi bilo obvezno prispevanje preklicano;

(b) se lahko referenčna vrednost zagotavlja po tem, ko prispevajoče osebe, ki so k temu obvezane, prenehajo prispevati vhodne podatke;

(c) je na voljo sprejemljiva nadomestna referenčna vrednost in da lahko uporabniki ključne referenčne vrednosti to nadomestno referenčno vrednost začnejo uporabljati z minimalnimi stroški, kar se dokaže vsaj s pisnim poročilom upravljavca, v katerem so natančno opredeljeni načini prehoda na nadomestno referenčno vrednost ter sposobnost in stroški, ki jih imajo uporabniki zaradi prehoda na to referenčno vrednost; ali

(d) ni mogoče najti ustreznih alternativnih prispevajočih oseb in da bi prenehanje prispevkov od zadevnih nadzorovanih subjektov oslabilo referenčno vrednost v taki meri, da bi jo bilo treba prenehati zagotavljati.

10. Če se ključna referenčna vrednost preneha zagotavljati, vsaka nadzorovana prispevajoča oseba za to referenčno vrednost nadaljuje s prispevanjem vhodnih podatkov za obdobje, ki ga določi pristojni organ, ki pa ne presega najdaljšega 24-mesečnega obdobja iz drugega pododstavka odstavka 6.

11. Če katera koli prispevajoča oseba krši zahteve iz odstavka 6, upravljavec o tem obvesti ustrezni pristojni organ, takoj ko je to objektivno mogoče.

12. Če je referenčna vrednost priznana kot ključna v skladu s postopkom iz člena 20(2), (3), (4) in (5), je pristojni organ upravljavca pooblaščen, da prispevanje vhodnih podatkov v skladu z odstavkom 5 in točkami (a), (b) in (c) odstavka 6 tega člena zahteva samo od nadzorovanih prispevajočih oseb s sedežem v svoji državi članici.

POGLAVJE 5

Pomembne referenčne vrednosti

Člen 24

Pomembne referenčne vrednosti

1. Referenčna vrednost, ki ne izpolnjuje nobenega od pogojev, določenih v členu 20(1), je pomembna, ko:

(a) se neposredno ali posredno uporablja v kombinaciji referenčnih vrednosti kot sklicevanje pri finančnih instrumentih ali finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, katerih skupna povprečna vrednost je vsaj 50 milijard EUR na podlagi celotnega razpona zapadlosti referenčne vrednosti ali rokov zapadlosti v šestmesečnem obdobju, kadar je to primerno; ali

(b) nima ustreznih nadomestitev, ki jih narekuje trg, ali pa jih je zelo malo, in, če se referenčna vrednost preneha zagotavljati ali se zagotavlja na podlagi vhodnih podatkov, ki ne predstavljajo več v celoti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, ali na podlagi nezanesljivih vhodnih podatkov, bi to pomembno in negativno vplivalo na celovitost trgov, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev ali podjetij v eni ali več državah članicah.

▼B

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49, da pregleda metodo izračuna, ki se uporablja za določitev praga iz točke (a) odstavka 1 tega člena glede na razvoj trga, cen in zakonodaje, ter da pregleda ustreznost razvrstitve referenčnih vrednosti, kadar je skupna vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčnih vrednostih, blizu tega praga. Tak pregled poteka vsaj vsaki dve leti od 1. januarja 2018.

3. Upravljavec nemudoma obvesti svoj pristojni organ, ko njegova pomembna referenčna vrednost pade pod prag iz točke (a) odstavka 1.

Člen 25

Izjeme od posebnih zahtev za pomembne referenčne vrednosti

1. Upravljavec se lahko odloči, da ne uporablja člena 4(2), točk (c), (d) in (e) člena 4(7), točke (b) člena 11(3) ali člena 15(2) v zvezi s svojimi pomembnimi referenčnimi vrednostmi, kadar meni, da bi bila uporaba ene ali več teh določb nesorazmerna ob upoštevanju narave ali učinka referenčnih vrednosti ali velikosti upravljavca.

2. Če se upravljavec odloči, da ne bo uporabljal ene ali več določb iz odstavka 1, o tem nemudoma obvesti pristojni organ in mu zagotovi vse pomembne informacije, ki potrjujejo oceno upravljavca, da bi bila uporaba ene ali več teh določb nesorazmerna ob upoštevanju narave ali učinka referenčnih vrednosti ali velikosti upravljavca.

3. Pristojni organ lahko odloči, da mora upravljavec pomembnih referenčnih vrednosti vendarle uporabljati eno ali več zahtev iz člena 4(2), točk (c), (d) in (e) člena 4(7), točke (b) člena 11(3) in člena 15(2), če meni, da bi bilo to primerno ob upoštevanju narave ali učinka referenčnih vrednosti ali velikosti upravljavca. Pristojni organ v svoji oceni na podlagi informacij, ki mu jih je predložil upravljavec, upošteva naslednja merila:

(a) podvrženost referenčne vrednosti manipulacijam;

(b) naravo vhodnih podatkov;

(c) raven navzkrižja interesov;

(d) stopnjo diskrecijske pravice upravljavca;

(e) učinek referenčne vrednosti na trge;

(f) naravo, obseg in zapletenost zagotavljanja referenčne vrednosti;

(g) pomen referenčne vrednosti za finančno stabilnost;

(h) vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti;

(i) velikost, organizacijsko obliko ali strukturo upravljavca.

▼B

4. V 30 dneh po prejetju upravljavčevega obvestila na podlagi odstavka 2 pristojni organ o svoji odločitvi o uporabi dodatne zahteve v skladu z odstavkom 3 obvesti upravljavca. Če se obvestilo pristojnemu organu poda med postopkom za izdajo dovoljenja ali registracijo, se uporabljajo roki iz člena 34.

5. Pri izvajanju nadzornih pooblastil v skladu s členom 41 pristojni organ redno preverja, ali njegova ocena v skladu z odstavkom 3 tega člena še velja.

6. Če nacionalni pristojni organ utemeljeno ugotovi, da so informacije, ki so mu bile predložene na podlagi odstavka 2 tega člena, nepopolne ali da so potrebne dodatne informacije, se 30-dnevni rok iz odstavka 4 tega člena uporablja šele od datuma, ko upravljavec zagotovi te dodatne informacije, razen kadar se na podlagi odstavka 4 tega člena uporabljajo roki iz člena 34.

7. Kadar upravljavec pomembne referenčne vrednosti ne izpolnjuje ene ali več zahtev iz člena 4(2), točk (c), (d) in (e) člena 4(7), točke (b) člena 11(3) in člena 15(2), objavi in hrani izjavo o skladnosti, v kateri jasno navede, zakaj je zanj primerno, da teh določb ne izpolnjuje.

8. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih poda predlogo za izjavo o skladnosti iz odstavka 7.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji predloži do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

9. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev meril iz odstavka 3.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

POGLAVJE 6

Nepomembne referenčne vrednosti

Člen 26

Nepomembne referenčne vrednosti

1. Upravljavec se lahko odloči, da ne uporablja člena 4(2), točk (c), (d) in (e) člena 4(7), členov 4(8), 5(2), 5(3), 5(4), 6(1), 6(3), 6(5), 7(2), točke (b) člena 11(1), točk (b) in (c) člena 11(2) ter členov 11(3), 13(2), 14(2), 15(2), 16(2) in (3) v zvezi s svojimi nepomembnimi referenčnimi vrednostmi.

▼B

2. Upravljavec nemudoma obvesti svoj pristojni organ, ko njegova referenčna vrednost preseže prag iz točke (a) člena 24(1). V tem primeru v treh mesecih doseže skladnost z zahtevami, ki se uporabljajo za pomembne referenčne vrednosti.

3. Kadar se upravljavec nepomembne referenčne vrednosti odloči, da ne bo uporabljal ene ali več določb iz odstavka 1, objavi in hrani izjavo o skladnosti, v kateri jasno navede, zakaj je zanj primerno, da teh določb ne izpolnjuje. Upravljavec svojemu pristojnemu organu predloži izjavo o skladnosti.

4. Ustrezni pristojni organ pregleda izjavo o skladnosti iz odstavka 3 tega člena. Pristojni organ lahko tudi zahteva, da mu upravljavec predloži dodatne informacije glede nepomembnih referenčnih vrednostih v skladu s členom 41, in lahko zahteva spremembe, da se zagotovi skladnost s to uredbo.

5. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih razvije predlogo za izjavo o skladnosti iz odstavka 3.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji predloži do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

NASLOV IV

PREGLEDNOST IN VARSTVO POTROŠNIKOV

Člen 27

Izjava o referenčni vrednosti

1. Upravljavec v dveh tednih od svoje vključitve v register iz člena 36 na način, ki zagotavlja pravičen in lahek dostop, objavi izjavo o referenčni vrednosti za vsako referenčno vrednost ali, kadar je primerno, za vsako skupino referenčnih vrednosti, ki se lahko v skladu s členom 29 uporablja v Uniji.

Kadar začne ta upravljavec zagotavljati novo referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, ki se lahko v skladu s členom 29 uporablja v Uniji, v dveh tednih in na način, ki zagotavlja pravičen in lahek dostop, objavi izjavo o referenčni vrednosti za vsako novo referenčno vrednost ali, kadar je to primerno, za skupino referenčnih vrednosti.

Upravljavec pregleda in po potrebi posodobi izjavo o referenčni vrednosti za vsako referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, če se spremenijo informacije, ki jih je treba zagotoviti v skladu s tem členom, v vsakem primeru pa vsaj vsaki dve leti.

Izjava o referenčni vrednosti:

(a) jasno in nedvoumno določa tržno ali gospodarsko stanje, ki se meri z referenčno vrednostjo, in okoliščine, v katerih lahko takšno merjenje postane nezanesljivo;

▼B

(b) določa tehnične specifikacije, v katerih so jasno in nedvoumno navedeni elementi izračuna referenčne vrednosti, v zvezi s katerimi se lahko izvaja diskrecijska pravica, merila, ki se uporabljajo za izvajanje takšne diskrecijske pravice, in stališče subjektov, ki jo lahko izvajajo, ter kako je mogoče takšno diskrecijsko pravico pozneje ovrednotiti;

(c) opozarja na možnost, da lahko nekateri dejavniki, vključno z zunanjimi dejavniki, nad katerimi upravljavec nima kontrole, zahtevajo spremembe referenčne vrednosti ali njeno prenehanje, ter

(d) svetuje uporabnikom, da lahko spremembe ali prenehanje referenčne vrednosti vplivajo na finančne pogodbe in finančne instrumente, ki vsebujejo sklicevanje na referenčno vrednost, ali na merjenje uspešnosti investicijskih skladov.

2. Izjava o referenčni vrednosti vsebuje vsaj:

(a) opredelitve vseh ključnih pojmov v zvezi z referenčno vrednostjo;

(b) utemeljitev za sprejetje metodologije določanja referenčne vrednosti ter postopke za pregled in odobritev metodologije;

(c) merila in postopke, ki se uporabljajo za določanje referenčne vrednosti, vključno z opisom vhodnih podatkov, prednostne obravnave različnih vrst vhodnih podatkov, najmanjšim obsegom podatkov, potrebnih za določitev referenčne vrednosti, uporabo modelov ali metod ekstrapolacije ter katerega koli postopka za ponovno uravnoteženje sestavnih delov indeksa referenčne vrednosti;

(d) kontrole in pravila, ki urejajo uveljavljanje presoje ali diskrecijske pravice s strani upravljavca ali katere koli prispevajoče osebe, da se zagotovi doslednost pri uporabi take presoje ali diskrecijske pravice;

(e) postopke, ki urejajo določanje referenčne vrednosti v obdobjih izjemnih okoliščin ali obdobjih, ko so lahko viri podatkov o transakciji nezadostni, netočni ali nezanesljivi, ter morebitne omejitve referenčne vrednosti v takih obdobjih;

(f) postopke za reševanje napak v vhodnih podatkih ali pri določanju referenčne vrednosti, tudi kadar je potreben ponoven izračun referenčne vrednosti, ter

(g) opredelitev morebitnih omejitev referenčne vrednosti, vključno z njeno uporabo na nelikvidnih ali razdrobljenih trgih in morebitno koncentracijo vhodnih podatkov.

3. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev vsebine izjave o referenčni vrednosti in primerov, ki zahtevajo posodobitev takšne izjave.

ESMA razlikuje med različnimi vrstami referenčnih vrednosti in sektorjev, kakor je določeno v tej uredbi, in upošteva načelo sorazmernosti.

▼B

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 28

Spremembe in prenehanje referenčne vrednosti

1. Upravljavec skupaj z izjavo o referenčni vrednosti iz člena 27 objavi postopek glede ukrepov, ki jih mora sprejeti v primeru spremembe ali prenehanja referenčne vrednosti, ki jo je mogoče uporabiti v Uniji v skladu s členom 29(1). Po potrebi se lahko pripravi osnutek postopka za skupine referenčnih vrednosti, ki se posodobi in objavi ob vsaki vsebinski spremembi.

2. Nadzorovani subjekti, razen upravljavca iz odstavka 1, ki uporabljajo referenčno vrednost, pripravijo in vzdržujejo zanesljive pisne načrte ukrepov, ki bi jih sprejeli, če bi se referenčna vrednost bistveno spremenila ali bi se prenehala zagotavljati. Kadar je izvedljivo in primerno, takšni načrti navajajo eno ali več nadomestnih referenčnih vrednosti, na katere bi se bilo mogoče sklicevati za zamenjavo referenčnih vrednosti, ki se več ne zagotavljajo, in zakaj bi bile te referenčne vrednosti primerne zamenjave. Nadzorovani subjekti te načrte in vse njihove posodobitve na zahtevo predložijo ustreznemu pristojnemu organu, odražati pa jih morajo v pogodbenih razmerjih s strankami.

NASLOV V

UPORABA REFERENČNIH VREDNOSTI V UNIJI

Člen 29

Uporaba referenčne vrednosti

1. Nadzorovani subjekt lahko uporablja referenčno vrednost ali kombinacijo referenčnih vrednosti v Uniji, če referenčno vrednost zagotavlja upravljavec, ki ima sedež v Uniji in je vključen v register iz člena 36, ali gre za referenčno vrednost, ki je vključena v register iz člena 36.

2. Kadar je predmet prospekta, ki bo objavljen na podlagi Direktive 2003/71/ES ali Direktive 2009/65/ES, prenosljiv vrednostni papir ali drugi naložbeni produkt, ki se sklicuje na referenčno vrednost, izdajatelj, ponudnik ali oseba, ki zaprosi za sprejem v trgovanje na organiziranem trgu, zagotovi, da so v prospektu tudi jasne in vidne informacije, ki navajajo, ali referenčno vrednost zagotavlja upravljavec, ki je vključen v register iz člena 36 te uredbe.

▼B

Člen 30

Enakovrednost

1. Da se lahko referenčna vrednost ali kombinacija referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi, uporablja v Uniji v skladu s členom 29(1), sta referenčna vrednost in upravljavec vključena v register iz člena 36. Za vključitev v register morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) Komisija je sprejela odločitev o enakovrednosti v skladu z odstavkom 2 ali 3 tega člena;

(b) upravljavec ima dovoljenje ali je registriran, in zanj velja nadzor, v zadevni tretji državi;

(c) upravljavec je obvestil ESMA, da se strinja, da nadzorovani subjekti v Uniji uporabijo dejansko ali možno referenčno vrednost, ter mu sporočil seznam referenčnih vrednosti, za katere so dobili soglasje, da jih lahko uporabljajo v Uniji, in kateri pristojni organ je odgovoren za njegov nadzor v tretji državi; ter

(d) vzpostavljeni so sporazumi o sodelovanju iz odstavka 4 tega člena.

2. Komisija lahko sprejme izvedbeni sklep, ki določa, da je s pravnim okvirom in nadzorno prakso tretje države zagotovljeno, da:

(a) upravljavci, ki imajo dovoljenje ali so registrirani v tej tretji državi, izpolnjujejo zavezujoče zahteve, ki so enakovredne zahtevam iz te uredbe, pri čemer se zlasti upošteva, ali pravni okvir in nadzorna praksa tretje države zagotavljata skladnost z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih, ali po potrebi z načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte;

(b) zavezujoče zahteve so predmet stalnega učinkovitega nadzora izvrševanja v tej tretji državi.

Tak izvedbeni sklep se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2).

3. Alternativno lahko Komisija sprejme izvedbeni sklep, ki določa, da so:

(a) zavezujoče zahteve v tretji državi glede posebnih upravljavcev ali posebnih referenčnih vrednosti ali skupin referenčnih vrednosti enakovredne zahtevam iz te uredbe, pri čemer se zlasti upošteva, ali pravni okvir in nadzorna praksa tretje države zagotavljata skladnost z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih, ali po potrebi z načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte; ter

(b) ti posebni upravljavci ali posebne referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja v tej tretji državi.

Tak izvedbeni sklep se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 50(2).

▼B

4. ESMA sklene dogovore o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav, katerih pravni okviri in nadzorne prakse so priznani kot enakovredni v skladu z odstavkom 2 ali 3. Takšni dogovori določajo vsaj:

(a) mehanizem za izmenjavo informacij med ESMA in pristojnimi organi zadevnih tretjih držav, vključno z dostopom do vseh ustreznih informacij o upravljavcu z dovoljenjem v tej tretji državi, ki ga zahteva ESMA;

(b) mehanizem za takojšnje obveščanje ESMA, kadar pristojni organ tretje države meni, da upravljavec z dovoljenjem v tej tretji državi, ki ga nadzoruje, krši pogoje iz dovoljenja ali druge nacionalne zakonodaje v tretji državi;

(c) postopke v zvezi z usklajevanjem nadzornih dejavnosti, vključno z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem.

5. ESMA pripravi osnutek regulativnih tehničnih standardov za določitev minimalne vsebine sporazumov o sodelovanju iz odstavka 4 za zagotovitev, da lahko pristojni organi in ESMA izvajajo vsa svoja pooblastila za nadzor na podlagi te uredbe.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 31

Odvzem registracije upravljavca s sedežem v tretji državi

1. ESMA odvzame registracijo upravljavca s sedežem v tretji državi z izbrisom tega upravljavca iz registra iz člena 36, kadar ima utemeljene razloge na podlagi dokumentiranih dokazov, da upravljavec:

(a) ravna na način, ki očitno škoduje interesom uporabnikov njegovih referenčnih vrednosti ali urejenemu delovanju trgov, ali

(b) je resno kršil nacionalno zakonodajo tretje države ali druge določbe, ki veljajo zanj v tretji državi ter na podlagi katerih je Komisija sprejela izvedbeni sklep v skladu s členom 30(2) ali (3).

2. ESMA sprejme odločitev iz odstavka 1 le, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) ESMA zadevo predloži pristojnemu organu tretje države, ta pa ne sprejme ustreznih ukrepov, potrebnih za varstvo vlagateljev in urejeno delovanje trgov v Uniji, ali ne dokaže, da zadevni upravljavec izpolnjuje zahteve, ki veljajo zanj v tretji državi;

▼B

(b) ESMA vsaj 30 dni pred odvzemom pristojnemu organu tretje države sporoči, da namerava odvzeti registracijo upravljavca.

3. ESMA druge pristojne organe takoj obvesti o vseh ukrepih, sprejetih v skladu z odstavkom 1, in svojo odločitev objavi na svojem spletnem mestu.

Člen 32

Priznanje upravljavca s sedežem v tretji državi

1. Do sprejetja odločitve o enakovrednosti v skladu s členom 30(2) ali (3) lahko nadzorovani subjekti v Uniji uporabljajo referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi, če upravljavca predhodno prizna pristojni organ njegove referenčne države članice v skladu s tem členom.

2. Upravljavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti predhodno priznanje iz odstavka 1 tega člena, mora izpolnjevati zahteve, določene v tej uredbi, razen člena 11(4) ter členov 16, 20, 21 in 23. Upravljavec lahko izpolni ta pogoj z uporabo načel IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih ali načel IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte, kakor je ustrezno, če je to enakovredno izpolnjevanju zahtev iz te uredbe, razen člena 11(4) ter členov 16, 20, 21 in 23.

Pristojni organ referenčne države članice lahko ugotovi, ali je pogoj iz prvega pododstavka izpolnjen, in oceni skladnost z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih ali načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte, kakor je ustrezno, na podlagi ocene neodvisnega zunanjega revizorja ali, kadar je upravljavec s sedežem v tretji državi predmet nadzora, certificiranja, ki ga opravi nacionalni pristojni organ tretje države, v kateri ima upravljavec sedež.

Če upravljavec lahko dokaže, da je referenčna vrednost, ki jo zagotavlja, referenčna vrednost reguliranih podatkov ali referenčna vrednost za blago, ki ne temelji na predloženih podatkih prispevajočih oseb, katerih večina so nadzorovani subjekti, mu ni treba izpolnjevati zahtev, ki ne veljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti reguliranih podatkov in referenčnih vrednosti za blago iz člena 17 oziroma člena 19(1).

3. Upravljavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti predhodno priznanje iz odstavka 1, ima pravnega zastopnika s sedežem v svoji referenčni državi članici. Pravni zastopnik je fizična ali pravna oseba s sedežem v Uniji, ki jo upravljavec s sedežem v tretji državi izrecno pooblasti, da v zvezi z njegovimi obveznostmi, ki izhajajo iz te uredbe, deluje v njegovem imenu, ko ima opravka z organi in drugimi osebami v Uniji. Pravni zastopnik skupaj z upravljavcem opravlja funkcijo nadzora nad zagotavljanjem referenčne vrednosti, ki jo določa upravljavec na podlagi te uredbe, in je pri tem odgovoren pristojnemu organu referenčne države članice.

▼B

4. Referenčna država članica upravljavca s sedežem v tretji državi se določi na naslednji način:

(a) kadar je upravljavec del skupine, ki vsebuje en nadzorovani subjekt s sedežem v Uniji, je referenčna država članica država članica, v kateri ima ta subjekt sedež. Tak nadzorovani subjekt se imenuje za pravnega zastopnika za namene odstavka 3;

(b) če se točka (a) ne uporablja, kadar je upravljavec del skupine, ki vsebuje več kot en nadzorovani subjekt s sedežem v Uniji, je referenčna država članica država članica, v kateri ima sedež največ nadzorovanih subjektov, ali, če je število nadzorovanih subjektov enako, je referenčna država članica tista, v kateri je vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, najvišja. Eden od nadzorovanih subjektov s sedežem v referenčni državi članici, določeni na podlagi te točke, se imenuje za pravnega zastopnika za namene odstavka 3;

(c) če se nobena od točk (a) in (b) tega odstavka ne uporablja in kadar se finančni instrumenti, uvrščeni v trgovanje na mestu trgovanja, kakor je opredeljeno v točki 24 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU, sklicujejo na eno ali več referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec, v eni ali več državah članicah, je referenčna država članica tista, v kateri je bil finančni instrument, ki se sklicuje na katero koli od teh referenčnih vrednosti, uvrščen v trgovanje ali se je z njim prvič trgovalo in se še trguje na mestu trgovanja. Če so bili ustrezni finančni instrumenti hkrati uvrščeni v trgovanje ali se je z njimi prvič hkrati trgovalo in se še trguje na mestih trgovanja v različnih državah članicah, je referenčna država tista, v kateri je vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, najvišja;

(d) če se točke (a), (b) in (c) ne uporabljajo, kadar nadzorovani subjekti eno ali več referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec, uporabljajo v več kot eni državi članici, je referenčna država članica tista, v kateri ima sedež največ takih nadzorovanih subjektov ali, če je število nadzorovanih subjektov enako, je referenčna država članica tista, v kateri je vrednost finančnih instrumentov, finančnih pogodb ali investicijskih skladov, ki je zastopana v referenčni vrednosti, najvišja;

(e) če se točke (a), (b), (c) in (d) ne uporabljajo in če je upravljavec z nadzorovanim subjektom sklenil sporazum, da se strinja z uporabo referenčne vrednosti, ki jo zagotavlja, je referenčna država članica tista, v kateri ima tak nadzorovani subjekt sedež.

5. Upravljavec s sedežem v tretji državi, ki namerava pridobiti predhodno priznanje iz odstavka 1, zaprosi za priznanje pristojni organ v svoji referenčni državi članici. Upravljavec, ki predloži vlogo, zagotovi vse potrebne informacije, da pristojnemu organu dokaže, da je v času

▼B

priznanja uredil vse potrebno za izpolnjevanje zahtev iz odstavka 2, in predloži seznam svojih dejanskih ali možnih referenčnih vrednosti, ki se lahko uporabljajo v Uniji, ter, kjer je primerno, navede ime pristojnega organa, ki je odgovoren za njegov nadzor v tretji državi.

V 90 dneh od prejetja vloge iz prvega pododstavka tega odstavka pristojni organ preveri, ali so izpolnjeni pogoji, določeni v odstavkih 2, 3 in 4.

Če pristojni organ meni, da pogoji, določeni v odstavkih 2, 3, in 4 niso izpolnjeni, vlogo za priznanje zavrne in pojasni razloge za zavrnitev. Poleg tega pa se priznanje ne izda, razen če so izpolnjeni naslednji dodatni pogoji:

(a) kadar je upravljavec s sedežem v tretji državi predmet nadzora, je med pristojnim organom referenčne države članice in pristojnim organom tretje države, v kateri ima upravljavec sedež, skladno z regulativnimi tehničnimi standardi, sprejetimi na podlagi člena 30(5), sklenjen ustrezen dogovor o sodelovanju, da se zagotovi vsaj učinkovita izmenjava informacij, kar pristojnemu organu omogoča, da opravlja svoje dolžnosti v skladu s to uredbo;

(b) zakoni ali druge določbe tretje države, v kateri ima upravljavec sedež, ali, kadar je primerno, omejitve glede nadzornih in preiskovalnih pooblastil nadzornega organa iz te tretje države ne ovirajo pristojnih organov pri učinkovitem izvajanju njihovih nadzornih funkcij na podlagi te uredbe.

6. Če pristojni organ referenčne države članice meni, da upravljavec s sedežem v tretji državi zagotavlja referenčno vrednost, ki izpolnjuje pogoje za pomembno ali nepomembno referenčno vrednost, kakor je določeno v členih 24 oziroma 26, o tem nemudoma obvesti ESMA. To oceno podpre z informacijami, ki mu jih posreduje upravljavec v zadevni vlogi za priznanje.

ESMA v enem mesecu po prejetju obvestila iz prvega pododstavka pristojnemu organu izda priporočilo o uvrstitvi referenčne vrednosti in zahtevah, ki veljajo za njeno zagotavljanje, kakor je določeno v členih 24, 25 in 26. Priporočilo lahko zlasti obravnava, ali ESMA meni, da so pogoji za tako uvrstitev izpolnjeni na podlagi informacij, ki jih posreduje upravljavec v vlogi za priznanje.

Rok iz odstavka 5 se prekine od dne, ko ESMA prejme obvestilo, in dokler ESMA v skladu s tem odstavkom ne izda priporočila.

Če pristojni organ referenčne države članice predlaga izdajo priznanja, ki je v nasprotju s priporočilom ESMA iz drugega pododstavka, o tem obvesti ESMA in navede razloge. ESMA objavi, da pristojni organ priporočila ne upošteva ali ga ne namerava upoštevati. ESMA se lahko tudi za vsak primer posebej odloči za objavo razlogov, ki so jih pristojni organi navedli v zvezi z neupoštevanjem tega priporočila. Zadevni pristojni organ je o takšni objavi vnaprej obveščen.

▼B

7. Pristojni organ referenčne države članice obvesti ESMA o odločitvi o priznanju upravljavca s sedežem v tretji državi v petih delovnih dneh, obenem pa mu predloži seznam referenčnih vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec in se lahko uporabljajo v Uniji, in kjer je primerno, ime organa, ki je pristojen za njegov nadzor v tretji državi.

8. Pristojni organ referenčne države članice začasno odvzame ali po potrebi odvzame priznanje, izdano v skladu z odstavkom 5, če na podlagi dokumentiranih dokazov utemeljeno meni, da upravljavec ravna na način, ki očitno škoduje interesom uporabnikov njegovih referenčnih vrednosti ali urejenemu delovanju trgov ali resno krši zahteve, določene v tej uredbi, oziroma je dal lažne izjave ali je uporabil druge nezakonite načine za pridobitev priznanja.

9. ESMA lahko pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, da določi obliko in vsebino vloge iz odstavka 5, zlasti predstavitev informacij, zahtevanih v odstavku 6.

V primeru, da so taki osnutki regulativnih tehničnih standardov pripravljeni, jih ESMA predloži Komisiji.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom, določenim v členih 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 33

Odobritev referenčnih vrednosti, ki se zagotavljajo v tretji državi

1. Upravljavec s sedežem v Uniji, ki ima dovoljenje ali je registriran v skladu s členom 34, ali kateri koli drug nadzorovani subjekt s sedežem v Uniji, ki ima jasno in natančno opredeljeno vlogo znotraj okvira kontrole ali odgovornosti upravljavca s sedežem v tretji državi, ki je sposoben učinkovito spremljati zagotavljanje referenčne vrednosti, lahko zaprosi ustrezni pristojni organ, da odobri referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, ki se zagotavljajo v tretji državi, za uporabo v Uniji, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je zaprosil za odobritev, je preveril in lahko svojemu pristojnemu organu vedno dokaže, da so pri zagotavljanju referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti, ki jo želi odobriti, obvezno ali prostovoljno izpolnjene zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz te uredbe;

(b) upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je zaprosil za odobritev, ima potrebno strokovno znanje za učinkovito spremljanje dejavnosti zagotavljanja referenčnih vrednosti v tretji državi in upravljanje povezanih tveganj;

(c) obstaja objektiven razlog, da se referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti zagotavljajo v tretji državi in odobri njihova uporaba v Uniji.

▼B

Pristojni organ lahko za namen točke (a), ko ocenjuje, ali so za zagotavljanje referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti, ki naj bi se odobrile, izpolnjene zahteve, ki so vsaj tako stroge kot zahteve iz te uredbe, upošteva, ali bi bila skladnost pri zagotavljanju referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti z načeli IOSCO o finančnih referenčnih vrednostih ali z načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte, kakor je ustrezno, enakovredna skladnosti z zahtevami iz te uredbe.

2. Upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki predloži vlogo za odobritev iz odstavka 1, zagotovi vse potrebne informacije, na podlagi katerih pristojnemu organu dokaže, da so ob predložitvi vloge izpolnjene vse zahteve iz navedenega odstavka.

3. V 90 delovnih dneh od prejetja vloge za odobritev iz odstavka 1 jo ustrezni pristojni organ pregleda in sprejme odločitev o njeni odobritvi ali zavrnitvi. Pristojni organ o odobreni referenčni vrednosti ali odobreni skupini referenčnih vrednosti obvesti ESMA.

4. Šteje se, da je odobrena referenčna vrednost ali odobrena skupina referenčnih vrednosti tista referenčna vrednost ali skupina referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je zaprosil za odobritev. Upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je zaprosil za odobritev, odobritve ne uporablja z namenom, da bi se izognil izpolnjevanju zahtev te uredbe.

5. Upravljavec ali drug nadzorovani subjekt, ki je odobril referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, ki se zagotavljajo v tretji državi, je zanje in za njihovo skladnost z obveznostmi na podlagi te uredbe še naprej v celoti odgovoren.

6. Kadar pristojni organ upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta, ki je zaprosil za odobritev, iz utemeljenih razlogov meni, da pogoji iz odstavka 1 tega člena niso več izpolnjeni, je pooblaščen, da od upravljavca ali drugega nadzorovanega subjekta, ki je zaprosil za odobritev, zahteva, da prekliče odobritev in o tem obvesti ESMA. V primeru prenehanja odobritve se uporablja člen 28.

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 v zvezi z ukrepi za določitev pogojev, pod katerimi lahko pristojni organi ocenijo, ali obstaja objektiven razlog, da se referenčna vrednost ali skupina referenčnih vrednosti zagotavlja v tretji državi in odobri za uporabo v Uniji. Komisija upošteva elemente, kot so posebnosti dejanskega tržnega ali gospodarskega stanja, ki naj bi jih izmerili z referenčno vrednostjo, potreba po zagotavljanju referenčne vrednosti, ki je blizu temu tržnemu ali gospodarskemu stanju, potreba po zagotavljanju referenčne vrednosti, ki je blizu prispevajočim osebam, materialna razpoložljivost vhodnih podatkov zaradi različnih časovnih pasov in posebne spretnosti, ki so potrebne za zagotavljanje referenčne vrednosti.

▼B

NASLOV VI

IZDAJA DOVOLJENJ UPRAVLJAVCEM TER REGISTRACIJA IN NADZOR UPRAVLJAVCEV

POGLAVJE 1

Izdaja dovoljenj in registracija

Člen 34

Izdaja dovoljenja upravljavcu in registracija upravljavca

1. Fizična ali pravna oseba s sedežem v Uniji, ki namerava delovati kot upravljavec, predloži vlogo pristojnemu organu, imenovanemu na podlagi člena 40, države članice, v kateri ima ta oseba sedež, da bi pridobila:

(a) dovoljenje, če zagotavlja ali namerava zagotavljati indekse, ki se uporabljajo ali so namenjeni uporabi v smislu te uredbe;

(b) registracijo, če je nadzorovani subjekt, razen upravljavca, ki zagotavlja ali namerava zagotavljati indekse, ki se uporabljajo ali so namenjeni uporabi v smislu te uredbe, pod pogojem, da sektorska disciplina, ki se uporablja za nadzorovani subjekt, ne onemogoča dejavnosti zagotavljanja referenčne vrednosti in da noben zagotovljeni indeks ni ključna referenčna vrednost; ali

(c) registracijo, če zagotavlja ali namerava zagotavljati samo indekse, ki so nepomembne referenčne vrednosti.

2. Upravljavec z dovoljenjem ali registrirani upravljavec vedno deluje v skladu s pogoji, ki jih določa ta uredba, in uradno obvesti pristojni organ o vseh vsebinskih spremembah teh pogojev.

3. Vloga iz odstavka 1 se predloži v 30 delovnih dneh po sklenitvi sporazuma z nadzorovanim subjektom o uporabi indeksa, ki ga vložnik zagotovi za sklicevanje v finančnem instrumentu ali finančni pogodbi ali za merjenje uspešnosti investicijskega sklada.

4. Vložnik zagotovi vse potrebne informacije, da pristojnemu organu dokaže, da je v času izdaje dovoljenja ali registracije uredil vse potrebno za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

5. Ustrezni pristojni organ v 15 delovnih dneh od prejetja vloge oceni, ali je vloga popolna, in o tem uradno obvesti vložnika vloge. Če je vloga nepopolna, vložnik predloži dodatne informacije, ki jih zahteva ustrezni pristojni organ. Rok iz tega odstavka se uporablja od datuma, ko vložnik posreduje take dodatne informacije.

6. Ustrezni pristojni organ:

(a) pregleda vlogo za izdajo dovoljenja in sprejme odločitev o izdaji dovoljenja ali zavrnitvi dovoljenja vložnika v štirih mesecih od prejetja popolne vloge;

▼B

(b) pregleda vlogo za registracijo in sprejme odločitev o registraciji ali zavrnitvi registracije vložnika v 45 delovnih dneh od prejetja popolne vloge.

Pristojni organ v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve iz prvega pododstavka o tem uradno obvesti vložnika. Kadar pristojni organ zavrne izdajo dovoljenja za ali registracijo vložnika, pri tem navede razloge za svojo odločitev.

7. Pristojni organ v petih delovnih dneh po datumu sprejetja odločitve uradno obvesti ESMA o vsaki odločitvi o izdaji dovoljenja ali registraciji vložnika.

8. ESMA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov za nadaljnjo določitev informacij, ki jih je treba zagotoviti v okviru vloge za izdajo dovoljenja in vloge za registracijo, pri čemer se upoštevajo dejstvo, da sta izdaja dovoljenja in registracija različna procesa, kjer je za izdajo dovoljenja potrebna obsežnejša ocena upravljavčeve vloge, načelo sorazmernosti, narava nadzorovanih subjektov, ki predložijo vlogo za registracijo v skladu s točko (b) odstavka 1, in stroški za vložnike ter pristojne organe.

ESMA te osnutke regulativnih tehničnih standardov predloži Komisiji do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 35

Odvzem ali začasen odvzem dovoljenja ali registracije

1. Pristojni organ lahko upravljavcu odvzame ali začasno odvzame dovoljenje ali registracijo, kadar:

(a) se upravljavec izrecno odpove dovoljenju ali registraciji ali če v zadnjih dvanajstih mesecih ni zagotovil nobenih referenčnih vrednosti;

(b) upravljavec pridobi dovoljenje ali registracijo ali če odobri referenčno vrednost z navajanjem lažnih podatkov ali na kakršen koli drug nezakonit način;

(c) upravljavec ne izpolnjuje več pogojev, pod katerimi mu je bilo izdano dovoljenje ali registracija; ali

(d) je upravljavec resno ali večkrat kršil določbe te uredbe.

2. Pristojni organ o svoji odločitvi uradno obvesti ESMA v petih delovnih dneh po sprejetju odločitve.

ESMA nemudoma posodobi register iz člena 36.

3. Po sprejetju odločitve o začasnem odvzemu dovoljenja upravljavcu ali njegove registracije in kadar bi prenehanje referenčne vrednosti povzročilo dogodek višje sile ali onemogočilo ali drugače kršilo pogoje katere koli finančne pogodbe ali finančnega instrumenta ali pravila katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na navedeno

▼B

referenčno vrednost, kakor je določeno v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 51(6), lahko zagotavljanje zadevne referenčne vrednosti dovoli ustrezni pristojni organ države članice, v kateri ima upravljavec sedež, dokler odločitev o začasnem odvzemu ni umaknjena. Nadzorovani subjekti smejo v tem obdobju uporabljati takšno referenčno vrednost samo za finančne pogodbe, finančne instrumente in investicijske sklade, ki je že bila zastopana v referenčni vrednosti.

4. Po sprejetju odločitve o odvzemu dovoljenja ali registracije upravljavca se uporablja člen 28(2).

Člen 36

Register upravljavcev in referenčnih vrednosti

1. ESMA vzpostavi in vzdržuje javni register, ki vsebuje naslednje informacije:

▼C1

(a) identiteto upravljavcev, ki imajo dovoljenje ali so registrirani na podlagi člena 34, in pristojnih organov, ki so odgovorni za njihov nadzor;

▼B

(b) identiteto upravljavcev, ki izpolnjujejo pogoje, določene v členu 30(1), seznam referenčnih vrednosti iz točke (c) člena 30(1) in identiteto pristojnih organov v tretji državi, ki so odgovorni za njihov nadzor;

(c) identiteto upravljavcev, ki so pridobili priznanje v skladu s členom 32, seznam referenčnih vrednosti iz člena 32(7) in, kjer je primerno, identiteto pristojnih organov v tretji državi, ki so odgovorni za njihov nadzor;

(d) referenčne vrednosti, ki so odobrene v skladu s postopkom iz člena 33, identiteto njihovih upravljavcev in identiteto upravljavcev ali nadzorovanih subjektov, ki dajo odobritev.

2. Register iz odstavka 1 je javno dostopen na spletnem mestu ESMA in se po potrebi sproti posodablja.

POGLAVJE 2

Sodelovanje pri nadzoru

Člen 37

Prenos nalog med pristojnimi organi

1. V skladu s členom 28 Uredbe (EU) št. 1095/2010 lahko pristojni organ prenese svoje naloge v skladu s to uredbo na pristojni organ druge države članice z njegovim predhodnim soglasjem.

Pristojni organi uradno obvestijo ESMA o kakršnem koli predlaganem prenosu 60 dni pred začetkom veljavnosti takega prenosa.

2. Pristojni organ lahko v skladu s to uredbo na ESMA prenese nekatere svoje naloge, če ta s tem soglaša.

▼B

3. ESMA uradno obvesti države članice o predlaganem prenosu v sedmih dneh. ESMA objavi podrobnosti o kakršnem koli dogovorjenem prenosu v petih delovnih dneh po uradnem obvestilu.

Člen 38

Razkrivanje informacij, ki jih predložijo druge države članice

Pristojni organ lahko razkrije informacije, ki jih je prejel od drugega pristojnega organa, le, če:

(a) je pridobil pisno soglasje tega pristojnega organa in se informacija razkrije zgolj za namene, za katere je ta pristojni organ dal svoje soglasje, ali

(b) je takšno razkritje potrebno zaradi pravnih postopkov.

Člen 39

Sodelovanje pri inšpekcijskih pregledih in preiskavah na kraju samem

1. Pristojni organ lahko zahteva pomoč drugega pristojnega organa v zvezi z inšpekcijskimi pregledi ali preiskavami na kraju samem. Pristojni organ, ki prejme zahtevo, sodeluje v obsegu, ki je možen in primeren.

2. Pristojni organ, ki je vložil zahtevo iz odstavka 1, o tem obvesti ESMA. V primeru preiskave ali inšpekcijskega pregleda s čezmejnim učinkom lahko pristojni organi ESMA pozovejo, naj usklajuje inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem.

3. Kadar pristojni organ prejme zahtevo od drugega pristojnega organa za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem, lahko:

(a) sam opravi inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem;

(b) pristojnemu organu, ki je predložil zahtevo, omogoči, da sodeluje v inšpekcijskem pregledu ali preiskavi na kraju samem;

(c) imenuje revizorje ali strokovnjake v podporo ali za izvedbo inšpekcijskega pregleda ali preiskave na kraju samem.

POGLAVJE 3

Vloga pristojnih organov

Člen 40

Pristojni organi

1. Za upravljavce in nadzorovane subjekte vsaka država članica imenuje ustrezen pristojni organ, odgovoren za opravljanje nalog na podlagi te uredbe, ter o tem obvesti Komisijo in ESMA.

2. Kadar država članica imenuje več pristojnih organov, pri tem jasno določi vloge posameznega organa in imenuje organ, ki je odgovoren za usklajevanje sodelovanja in izmenjavo informacij s Komisijo, ESMA in pristojnimi organi drugih držav članic.

▼B

3. ESMA na svojem spletnem mestu objavi seznam pristojnih organov, imenovanih v skladu z odstavkoma 1 in 2.

Člen 41

Pooblastila pristojnih organov

1. Da lahko pristojni organi izpolnjujejo svoje naloge iz te uredbe, imajo v skladu z nacionalnim pravom vsaj naslednja nadzorna in preiskovalna pooblastila:

(a) dostop do vseh dokumentov in drugih podatkov v kakršni koli obliki ter za prejem ali izdelavo njihove kopije;

(b) zahtevajo informacije od katere koli osebe, ki sodeluje pri zagotavljanju referenčne vrednosti in prispevanju podatkov zanjo, vključno od ponudnikov storitev, ki so jim bile funkcije, storitve ali dejavnosti pri zagotavljanju referenčnih vrednosti prenesene v zunanje izvajanje v skladu s členom 10, ter od njihovih naročnikov, če je potrebno, pa lahko te osebe tudi povabijo na zaslišanje in jih zaslišijo, da bi pridobili informacije;

(c) v zvezi z referenčnimi vrednostmi za blago po potrebi zahtevajo informacije od prispevajočih oseb na povezanih promptnih trgih v skladu s standardiziranimi oblikami in poročila o poslih in neposreden dostop do sistemov trgovanja;

(d) opravijo inšpekcijski pregled ali preiskavo na kraju samem, na krajih, ki niso zasebna prebivališča fizičnih oseb;

(e) vstopajo v prostore pravnih oseb, brez poseganja v Uredbo (EU) št. 596/2014, da bi zasegli dokumente in druge podatke v kateri koli obliki, kadar obstaja utemeljen sum, da so lahko dokumenti in drugi podatki, povezani s predmetom inšpekcijskega pregleda ali preiskave, pomembni za dokazovanje kršitve te uredbe. Kadar je potrebno predhodno dovoljenje zadevnega sodnega organa države članice, se v skladu z nacionalno zakonodajo ta pooblastila uporabijo šele po pridobitvi predhodnega dovoljenja;

(f) zahtevajo obstoječe evidence telefonskih pogovorov in elektronskega komuniciranja ali druge evidence o podatkovnem prometu, ki jih hranijo nadzorovani subjekti;

(g) zahtevajo zamrznitev ali zaseg premoženja ali oboje;

(h) zahtevajo začasno prenehanje vsakršnega ravnanja, ki je po mnenju pristojnega organa v nasprotju s to uredbo;

(i) izrečejo začasno prepoved opravljanja poklicne dejavnosti;

(j) sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je javnost pravilno obveščena o zagotavljanju referenčne vrednosti, vključno z zahtevo, da ustrezen upravljavec ali oseba, ki je objavila ali razširila podatke o referenčni vrednosti, ali oba objavita popravljeno izjavo o preteklih prispevkih k referenčni vrednosti ali številčne podatke o referenčni vrednosti.

▼B

2. Pristojni organi izvajajo funkcije in pooblastila iz odstavka 1 tega člena ter pooblastila za izrekanje sankcij iz člena 42 v skladu s svojimi nacionalnimi pravnimi okviri na katerega koli od naslednjih načinov:

(a) neposredno;

(b) v sodelovanju z drugimi organi ali tržnimi podjetji;

(c) na lastno odgovornost s prenosom pooblastil na te organe ali tržna podjetja;

(d) z zahtevkom, naslovljenim na pristojne sodne organe.

Za izvajanje teh pooblastil pristojni organi pripravijo primerne in učinkovite zaščitne ukrepe v zvezi s pravico do obrambe in temeljnimi pravicami.

3. Države članice zagotovijo vzpostavitev ustreznih ukrepov, da imajo pristojni organi vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog.

4. Šteje se, da upravljavec ali kateri koli drug nadzorovani subjekt s tem, ko da na voljo informacije pristojnemu organu v skladu z odstavkom 1, ne krši nobene omejitve razkritja podatkov, določene s katero koli pogodbeno ali zakonsko določbo ali določbo drugega predpisa.

Člen 42

Upravne sankcije in drugi upravni ukrepi

1. Brez poseganja v nadzorna pooblastila pristojnih organov v skladu s členom 41 in pravico držav članic do določanja in izrekanja kazenskih sankcij, države članice v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastilo za nalaganje ustreznih upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov vsaj v zvezi z naslednjimi kršitvami:

(a) vsaka kršitev člena 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 in 34, kadar se uporabljajo; in

(b) vsako nesodelovanje v preiskavi ali inšpekcijskem pregledu ali zahtevi iz člena 41.

Te upravne sankcije in drugi upravni ukrepi so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.

2. Države članice v primeru kršitve iz odstavka 1 v skladu z nacionalnim pravom pristojnim organom podelijo pooblastilo za nalaganje vsaj naslednjih upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov:

(a) odredba, s katero se od upravljavca ali nadzorovanega subjekta, odgovornega za kršitev, zahteva, da preneha to ravnanje in ga več ne ponovi;

(b) povrnitev pridobljenega dobička ali preprečene izgube na podlagi kršitve, kadar ju je mogoče opredeliti;

▼B

(c) javno opozorilo, v katerem sta navedena upravljavec ali nadzorovani subjekt, odgovoren za kršitev, in vrsta kršitve;

(d) odvzem ali začasen odvzem dovoljenja ali registracije upravljavca;

(e) začasna prepoved opravljanja funkcij upravljanja pri upravljavcu ali nadzorovani prispevajoči osebi za vsako fizično osebo, ki je odgovorna za takšno kršitev;

(f) naložitev najvišje upravne denarne kazni v višini vsaj trikratnega zneska pridobljenega dobička ali preprečene izgube zaradi kršitve, kadar ju je mogoče opredeliti;

(g) v primeru fizične osebe najvišje upravne denarne kazni v višini:

(i) za kršitve členov 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, točk (a), (b), (c) in (e) člena 11(1), člena 11(2) in (3) ter členov 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ter 34 vsaj 500 000 EUR ali v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezna vrednost v nacionalni valuti 30. junija 2016; ali

(ii) za kršitve točke (d) člena 11(1) ali člena 11(4) vsaj 100 000 EUR ali v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezna vrednost v nacionalni valuti 30. junija 2016;

(h) v primeru pravne osebe do najvišje upravne denarne kazni v višini:

(i) za kršitve členov 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, točk (a), (b), (c) in (e) člena 11(1), člena 11(2) in (3) ter členov 12, 13, 14, 15, 16, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 in 34 vsaj 1 000 000 EUR ali, v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezna vrednost v nacionalni valuti 30. junija 2016, ali 10 % celotnega letnega prometa glede na najnovejše računovodske izkaze, ki jih je odobrila uprava, pri čemer se upošteva višji znesek; ali

(ii) za kršitve točke (d) člena 11(1) ali člena 11(4) vsaj 250 000 EUR ali, v državi članici, v kateri euro ni uradna valuta, ustrezna vrednost v nacionalni valuti 30. junija 2016, ali 2 % celotnega letnega prometa glede na najnovejše računovodske izkaze, ki jih je odobrila uprava, pri čemer se upošteva višji znesek.

▼B

Za namene točke (h)(i) in (ii), kadar je pravna oseba nadrejeno podjetje ali podružnica nadrejenega podjetja, ki mora pripraviti konsolidirane računovodske izkaze v skladu z Direktivo 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), se upošteva celotni letni promet ali ustrezna vrsta dohodka v skladu z Direktivo Sveta 86/635/EGS ([2]) za banke ter Direktivo Sveta 91/674/EGS ([3]) za zavarovalnice glede na najnovejše konsolidirane računovodske izkaze, ki jih je potrdila uprava glavnega nadrejenega podjetja ali, če je subjekt združenje, 10 % skupnega prometa svojih članov.

3. Države članice do 1. januarja 2018 Komisijo in ESMA uradno obvestijo o pravilih v zvezi z odstavkoma 1 in 2.

Države članice se lahko odločijo, da ne bodo določile pravil o upravnih sankcijah iz odstavka 1, kadar za kršitve iz tega odstavka v skladu z nacionalnim pravom veljajo kazenske sankcije. V tem primeru sporočijo Komisiji in ESMA ustrezne določbe kazenskega prava skupaj z uradnim obvestilom iz prvega pododstavka tega odstavka.

Komisijo in ESMA takoj obvestijo o vseh poznejših spremembah teh pravil.

4. Države članice lahko pristojnim organom v skladu z nacionalnim pravom poleg pooblastil iz odstavka 1 podelijo druga pooblastila za nalaganje sankcij in lahko zagotovijo sankcije, ki so višje od sankcij iz odstavka 2.

Člen 43

Izvajanje nadzornih pooblastil in nalaganje sankcij

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi med določanjem vrste in ravni upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov upoštevajo vse pomembne okoliščine, po potrebi tudi naslednje:

(a) resnost in trajanje kršitve;

(b) ključnost referenčne vrednosti za finančno stabilnost in realno gospodarstvo;

(c) stopnjo odgovornosti odgovorne osebe;

([1]) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

([2]) Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

([3]) Direktiva Sveta 91/674/EGS z dne 19. decembra 1991 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L 374, 31.12.1991, str. 7).

▼B

(d) finančno trdnost odgovorne osebe, kot je navedeno, zlasti s celotnim letnim prometom odgovorne pravne osebe ali letnim prihodkom odgovorne fizične osebe;

(e) raven pridobljenega dobička ali preprečene izgube odgovorne osebe, kadar ju je mogoče opredeliti;

(f) raven sodelovanja odgovorne osebe s pristojnim organom brez poseganja v potrebo po zagotavljanju povrnitve pridobljenega dobička ali preprečene izgube te osebe;

(g) predhodne kršitve zadevne osebe;

(h) ukrepe, ki jih je odgovorna oseba sprejela po kršitvi, da bi preprečila ponovno kršitev.

2. Pristojni organi med izvajanjem svojih pooblastil za nalaganje upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov na podlagi člena 42 tesno sodelujejo pri zagotavljanju, da se z nadzornimi in preiskovalnimi pooblastili ter upravnimi sankcijami in drugimi upravnimi ukrepi zagotovijo želeni rezultati te uredbe. Poleg tega usklajujejo ukrepe, da bi preprečili morebitno podvajanje in prekrivanje pri uporabi nadzornih in preiskovalnih pooblastil ter upravnimi sankcijami, vključno z denarnimi kaznimi, in drugimi upravnimi ukrepi v čezmejnih primerih.

Člen 44

Obveznost sodelovanja

1. Kadar se države članice v skladu s členom 42 odločijo določiti kazenske sankcije za kršitve določb iz tega člena, zagotovijo, da se sprejmejo ustrezni ukrepi, na podlagi katerih imajo pristojni organi na voljo vsa potrebna pooblastila za sodelovanje s sodnimi organi v svoji jurisdikciji, zato da prejemajo specifične informacije, povezane s preiskavami kaznivih dejanj ali kazenskimi postopki, ki se začnejo ob morebitnih kršitvah te uredbe. Ti pristojni organi zagotovijo te informacije drugim pristojnim organom in ESMA, da za namene te uredbe izpolnijo svojo obveznost glede medsebojnega sodelovanja in sodelovanja z ESMA.

2. Pristojni organi pomagajo pristojnim organom drugih držav članic. Zlasti si izmenjujejo informacije in sodelujejo pri vseh preiskavah ali nadzornih dejavnostih. Pristojni organi lahko sodelujejo tudi s pristojnimi organi drugih držav članic za lažjo izterjavo denarnih kazni.

Člen 45

Objava odločitev

1. Ob upoštevanju odstavka 2, pristojni organi vsako odločitev o naložitvi upravne sankcije ali drugega upravnega ukrepa v zvezi s kršitvijo te uredbe objavijo na svojih uradnih spletnih mestih, takoj ko je oseba, ki je predmet take odločbe, obveščena o tej odločitvi. Taka objava vključuje vsaj informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti oseb, ki so predmet odločbe.

▼B

Prvi pododstavek se ne uporablja za odločitve o naložitvi ukrepov preiskovalne narave.

2. Kadar pristojni organ meni, da bi bila objava identitete pravne osebe ali osebnih podatkov fizične osebe nesorazmerna glede na oceno primernosti objave takšnih podatkov za vsak primer posebej ali kadar bi taka objava ogrozila stabilnost finančnih trgov ali potekajočo preiskavo, pristojni organ stori kar koli od naslednjega:

(a) zadrži objavo odločitve dokler ni več razlogov za tako zadržanje;

(b) objavi anonimizirano odločitev skladu z nacionalnim pravom, kadar se z anonimno objavo učinkovito zavarujejo zadevni osebni podatki;

(c) ne objavi odločitve v primeru, ko pristojni organ meni, da je objava v skladu s točko (a) ali (b) nezadostna za zagotovitev:

(i) da stabilnost finančnih trgov ni ogrožena; ali

(ii) sorazmernosti objave takih odločitev glede na ukrepe, ki se štejejo za manj pomembne.

Kadar se pristojni organ odloči, da bo objavil anonimizirano odločitev iz točke (b) prvega pododstavka, lahko odloži objavo relevantnih podatkov za razumno časovno obdobje, kadar je predvideno, da bodo v navedenem obdobju razlogi za anonimizirano objavo prenehali obstajati.

3. Kadar je zoper odločitev vložena pritožba pred nacionalnim sodnim, upravnim ali drugim organom, pristojni organ na svojem uradnem spletnem mestu nemudoma objavi tudi take informacije in vse poznejše informacije o rezultatu zadevne pritožbe. Poleg tega se objavi tudi vsaka odločitev, s katero se razveljavi predhodna odločitev o naložitvi sankcije ali ukrepa.

4. Pristojni organ zagotovi, da vse odločitve, ki so objavljene v skladu s tem členom, ostanejo dostopne na njihovem uradnem spletnem mestu vsaj pet let po objavi. Osebni podatki, vsebovani v objavi, se hranijo le na uradnem spletnem mestu pristojnega organa, in sicer toliko časa, kolikor zahtevajo veljavna pravila o varstvu podatkov.

5. Države članice ESMA vsako leto v zbirni obliki posredujejo informacije o vseh upravnih sankcijah in drugih upravnih ukrepih, naloženih na podlagi člena 42. Ta obveznost se ne uporablja za ukrepe preiskovalne narave. ESMA te informacije objavi v letnem poročilu.

Kadar se država članica v skladu s členom 42 odloči določiti kazenske sankcije za kršenje določb navedenega člena, njeni pristojni organi ESMA vsako leto v zbirni obliki zagotovijo anonimizirane podatke glede vseh kazenskih preiskav in naloženih kazenskih sankcij. ESMA objavi podatke o naloženih kazenskih sankcijah v letnem poročilu.

▼B

Člen 46

Kolegiji

1. Pristojni organ ustanovi kolegij v 30 delovnih dneh od vključitve referenčne vrednosti iz točk (a) in (c) člena 20(1) na seznam ključnih referenčnih vrednosti, z izjemo ključnih referenčnih vrednosti, kadar nenadzorovani subjekti predstavljajo večino prispevajočih oseb.

2. Kolegij zajema pristojni organ upravljavca, ESMA in pristojne organe nadzorovanih prispevajočih oseb.

3. Pristojni organi drugih držav članic imajo pravico biti člani kolegija, kadar bi prenehanje zagotavljanja zadevne ključne referenčne vrednosti pomembno negativno vplivalo na celovitost trga, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo ali financiranje gospodinjstev in podjetij teh držav članic.

Kadar namerava pristojni organ postati član kolegija, predloži pristojnemu organu upravljavca zahtevo z dokazili, da so izpolnjene zahteve iz prvega pododstavka tega odstavka. Ustrezni pristojni organ upravljavca zahtevo obravnava in v 20 delovnih dneh obvesti organ, ki je predložil zahtevo, o tem, da jo je prejel, in sicer ne glede na to, ali meni, da so ustrezne zahteve izpolnjene, ali ne. Kadar organ, ki je predložil zahtevo, meni, da zahteve niso izpolnjene, lahko v skladu z odstavkom 9 o tem obvesti ESMA.

4. ESMA si prizadeva za spodbujanje in spremljanje učinkovitega, uspešnega in usklajenega delovanja kolegijev nadzornikov iz tega člena v skladu s členom 21 Uredbe (EU) št. 1095/2010. ESMA pri tem po potrebi sodeluje in se šteje kot pristojni organ.

Kadar ESMA v skladu s členom 17(6) Uredbe (EU) št. 1095/2010 ukrepa v zvezi s ključno referenčno vrednostjo, poskrbi tudi za ustrezno izmenjavo podatkov in za sodelovanje z drugimi člani kolegija.

5. Pristojni organ upravljavca predseduje sejam kolegija, usklajuje njegove ukrepe in zagotavlja učinkovito izmenjavo informacij med člani kolegija.

Kadar upravljavec zagotavlja več kot eno referenčno vrednost, lahko pristojni organ tega upravljavca vzpostavi en kolegij za vse referenčne vrednosti, ki jih zagotavlja ta upravljavec.

6. Pristojni organ upravljavca vzpostavi pisne dogovore v okviru kolegija v zvezi z naslednjimi zadevami:

(a) izmenjavo informacij med pristojnimi organi;

(b) procesom odločanja med pristojnimi organi in rokom za sprejetje vsake odločitve;

(c) primeri, ko se morajo pristojni organi med seboj posvetovati;

(d) sodelovanjem, ki se zagotovi v skladu s členom 23(7) in (8).

▼B

7. Pristojni organ upravljavca ustrezno upošteva vsak nasvet, ki ga zagotovi ESMA, o pisnih dogovorih iz odstavka 6 pred potrditvijo njihovega končnega besedila. Pisni dogovori se določijo v enotnem dokumentu, ki vsebuje popolno utemeljitev vsakega pomembnejšega odstopanja od nasveta ESMA. Pristojni organ upravljavca predloži pisne dogovore članom kolegija in ESMA.

8. Pristojni organ upravljavca se pred sprejetjem ukrepov iz člena 23(6), (7) in (9) ter členov 34, 35 in 42 posvetuje s člani kolegija. Člani kolegija storijo vse, kar je v njihovi moči, da dosežejo dogovor v roku, ki je določen v pisnih dogovorih iz odstavka 6 tega člena.

Pristojni organ upravljavca pri vsaki odločitvi o sprejetju tovrstnih ukrepov upošteva vpliv na druge zadevne države članice, zlasti morebiten vpliv na stabilnost njihovih finančnih sistemov.

Če bi zaradi odločitve o odvzemu dovoljenja ali registracije upravljavca v skladu s členom 35 prenehanje referenčne vrednosti povzročilo dogodek višje sile ali onemogočilo izpolnitev pogojev, ali jih kako drugače kršilo, finančne pogodbe, finančnega instrumenta ali pravil katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na to referenčno vrednost v Uniji v smislu, ki ga določi Komisija v katerem koli delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 51(6), pristojni organi v okviru kolegija razmislijo o sprejetju ukrepov za ublažitev učinkov iz tega odstavka, vključno s:

(a) spremembo kodeksa ravnanja iz člena 15, metodologije ali drugih pravil referenčne vrednosti;

(b) prehodnim obdobjem, v katerem se uporabijo postopki, predvideni v členu 28(2).

9. Če člani kolegija ne dosežejo dogovora, lahko pristojni organi v katerem koli od naslednjih primerov zadevo predložijo ESMA, kadar:

(a) pristojni organ ni sporočil bistvenih informacij;

(b) pristojni organ upravljavca na podlagi zahteve, predložene v skladu z odstavkom 3, obvesti organ, ki je predložil zahtevo, da zahteve iz zadevnega odstavka niso izpolnjene ali da v razumnem roku ni sprejel ustreznih ukrepov na podlagi navedene zahteve;

(c) pristojni organi niso dosegli dogovora o zadevah iz odstavka 6;

(d) ni dosežen dogovor o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v skladu s členi 34, 35 in 42;

(e) ni dosežen dogovor o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v skladu s členom 23(6);

(f) ni dosežen dogovor o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v skladu s tretjim pododstavkom odstavka 8 tega člena.

10. V okoliščinah iz točk (a), (b), (c), (d) in (f) odstavka 9, če zadeva 30 dni po predložitvi ESMA ni razrešena, pristojni organ upravljavca sprejme dokončno odločitev, ki jo pristojnim organom iz navedenega odstavka in ESMA natančno pisno obrazloži.

▼B

Rok iz točke (a) člena 34(6) začasno preneha teči od dne, ko je bila zadeva predložena ESMA, in dokler ni sprejeta odločitev v skladu s prvim pododstavkom tega odstavka.

Kadar ESMA meni, da je pristojni organ upravljavca sprejel katerega od ukrepov iz odstavka 8 tega člena, ki morda ni v skladu s pravom Unije, ukrepa v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

11. V okoliščinah iz točke (e) odstavka 9 tega člena in brez poseganja v člen 258 PDEU lahko ESMA ukrepa v skladu s pooblastili, ki so mu prenesena na podlagi člena 19 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Pooblastila pristojnega organa upravljavca iz člena 23(6) se smejo izvajati, dokler ESMA ne objavi svoje odločitve.

Člen 47

Sodelovanje z ESMA

1. Pristojni organi za namene te uredbe sodelujejo z ESMA v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010.

2. Pristojni organi v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1095/2010 ESMA takoj zagotovijo vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog.

3. ESMA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov za določitev postopkov in obrazcev za izmenjavo informacij iz odstavka 2.

ESMA osnutke izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka Komisiji predloži do 1. aprila 2017.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 48

Poklicna skrivnost

1. Za vse zaupne informacije, prejete, izmenjane ali predložene v skladu s to uredbo, veljajo pogoji poklicne skrivnosti iz odstavka 2.

2. Obveznost poklicne skrivnosti velja za vse osebe, ki delajo ali so delale pri pristojnem organu ali katerem koli organu ali tržnem podjetju ali fizični ali pravni osebi, na katero pristojni organ prenese pooblastila, vključno z revizorji in strokovnjaki, ki jih pristojni organ pogodbeno zaposli.

3. Informacije, ki so poklicna skrivnost, se ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen na podlagi določb prava Unije ali nacionalnega prava.

4. Vse informacije, ki si jih pristojni organi izmenjajo na podlagi te uredbe in ki zadevajo poslovne ali operativne razmere in druge gospodarske ali osebne zadeve, veljajo za zaupne in zanje veljajo zahteve poklicne skrivnosti, razen kadar pristojni organ v času posredovanja teh informacij navede, da se lahko razkrijejo, ali kadar je takšno razkritje potrebno v sodnih postopkih.

▼B

NASLOV VII

DELEGIRANI IN IZVEDBENI AKTI

Člen 49

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(2), 20(6), 24(2), 33(7), 51(6) in 54(3) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 30. junija 2016.

3. Prenos pooblastila iz členov 3(2), 20(6), 24(2), 33(7), 51(6) in 54(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi členov 3(2), 20(6), 24(2), 33(7), 51(6) in 54(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.

Člen 50

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Evropski odbor za vrednostne papirje. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 ob upoštevanju določb člena 8 navedene uredbe.

▼B

NASLOV VIII

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 51

Prehodne določbe

1. Izdajatelj indeksa, ki zagotovi referenčno vrednost na 30. junij 2016, zaprosi za izdajo dovoljenja ali registracijo v skladu s členom 34 do 1. januarja 2020.

2. Do 1. januarja 2020 ima pristojni organ države članice, v kateri je izdajatelj indeksa, ki zaprosi za izdajo dovoljenja v skladu s členom 34, pooblastilo, da tega izdajatelja indeksa registrira kot upravljavca, četudi ni nadzorovani subjekt, in sicer pod naslednjimi pogoji:

(a) izdajatelj indeksa ne zagotavlja ključne referenčne vrednosti;

(b) pristojni organ je razumno seznanjen, da indeks ali indeksi, ki jih izdajatelj indeksa zagotavlja, niso v širši rabi v smislu te uredbe v državi članici, kjer ima izdajatelj indeksa sedež, kakor tudi v drugih državah članicah.

Pristojni organ o svoji odločitvi, sprejeti v skladu s prvim pododstavkom, uradno obvesti ESMA.

Pristojni organ vodi evidenco razlogov za svojo odločitev, sprejeto v skladu s prvim pododstavkom, v taki obliki, da je mogoče popolnoma razumeti ocene pristojnega organa, da indeks ali indeksi, ki jih zagotavlja izdajatelj indeksa, niso množično uporabljani, vključno z vsemi tržnimi podatki, presojami ali drugimi informacijami, tudi informacijami, ki jih je prejel od izdajatelja indeksa.

3. Izdajatelj indeksa lahko še naprej zagotavlja obstoječo referenčno vrednost, ki jo nadzorovani subjekti lahko uporabljajo do 1. januarja 2020, ali, kadar izdajatelj indeksa vloži vlogo za izdajo dovoljenja ali registracijo v skladu z odstavkom 1, razen če in dokler se izdaja dovoljenja ali registracija ne zavrne.

4. Kadar obstoječa referenčna vrednost ne izpolnjuje zahtev te uredbe, vendar bi opustitev ali sprememba te referenčne vrednosti za izpolnitev zahtev te uredbe povzročila dogodek višje sile, onemogočila izpolnitev pogojev, ali jih kako drugače kršila, katere koli finančne pogodbe ali finančnega instrumenta ali pravil katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na to referenčno vrednost, ustrezni pristojni organ države članice dovoli uporabo referenčne vrednosti tam, kjer ima sedež izdajatelj indeksa, ki zagotavlja to referenčno vrednost. Po 1. januarju 2020 se na takšno obstoječo referenčno vrednost ne sklicuje noben finančni instrument, finančna pogodba ali meritev uspešnosti investicijskega sklada.

5. Če Komisija ne sprejme odločitve o enakovrednosti iz člena 30(2) ali (3) ali če upravljavec ni priznan na podlagi člena 32 ali če na podlagi člena 33 ni odobrena referenčna vrednost, smejo nadzorovani subjekti v Uniji referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji

▼B

državi in ki se v Uniji že uporablja kot sklicevanje za finančne instrumente, finančne pogodbe ali za meritve uspešnosti investicijskega sklada, uporabljati samo za take finančne instrumente, finančne pogodbe in meritve uspešnosti investicijskega sklada, ki se na to referenčno vrednost v Uniji že sklicujejo na 1. januar 2020, ali ki dodajo sklicevanje na tako referenčno vrednost pred 1. januarjem 2020.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 v zvezi z ukrepi za določitev pogojev, pod katerimi lahko pristojni organ oceni, ali bi lahko prenehanje ali sprememba obstoječe referenčne vrednosti z namenom izpolnitve zahtev te uredbe povzročila dogodek višje sile, onemogočila izpolnitev pogojev, ali jih kako drugače kršila, katere koli finančne pogodbe ali finančnega instrumenta ali pravil katerega koli investicijskega sklada, ki se sklicuje na to referenčno vrednost.

Člen 52

Rok za posodobitev prospekta in dokumentov s ključnimi informacijami

Člen 29(2) ne posega v obstoječe prospekte, odobrene na podlagi Direktive 2003/71/ES pred 1. januarjem 2018. Za prospekte, odobrene pred 1. januarjem 2018 na podlagi Direktive 2009/65/ES, se temeljna dokumentacija posodobi ob prvi priložnosti ali najpozneje v dvanajstih mesecih po navedenem datumu.

Člen 53

Pregledi ESMA

1. ESMA si prizadeva za vzpostavitev skupne evropske nadzorne kulture in doslednih nadzornih praks ter za zagotovitev usklajenih pristopov med pristojnimi organi v zvezi z uporabo členov 32 in 33. V ta namen ESMA vsaki dve leti pregleda priznanja upravljavcev, podeljena v skladu s členom 32, in odobritve v skladu s členom 33.

ESMA izda mnenje vsakemu pristojnemu organu, ki je priznal upravljavca iz tretje države ali odobril referenčno vrednost iz tretje države, v katerem oceni, kako pristojni organ uporabi zadevne zahteve iz členov 32 oziroma 33 in zahteve iz katerega koli ustreznega delegiranega akta in regulativnega ali izvedbenega tehničnega standarda na podlagi te uredbe.

2. ESMA ima pooblastila, da od pristojnega organa zahteva dokazila o vseh odločitvah, sprejetih v skladu s prvim pododstavkom člena 51(2), členom 24(1) in členom 25(2).

Člen 54

Pregled

1. Komisija to uredbo pregleda do 1. januarja 2020 ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o njej, zlasti o:

(a) delovanju ter učinkovitosti ključne referenčne vrednosti, obveznem upravljanju in ureditvi obveznega prispevanja iz členov 20, 21 in 23 ter o opredelitvi ključne referenčne vrednosti iz točke 25 člena 3(1);

▼B

(b) učinkovitosti ureditve za izdajo dovoljenj upravljavcem, njihovo registracijo in nadzor nad njimi iz naslova VI in kolegijev iz člena 46 ter o primernosti nadzora nekaterih referenčnih vrednosti s strani organa Unije;

(c) delovanju in učinkovitosti člena 19(2), zlasti o področju njegove uporabe.

2. Komisija vsakih pet let po 1. januarju 2018 pregleda razvoj mednarodnih načel, ki veljajo za referenčne vrednosti, in pravnih okvirov ter nadzornih praks v tretjih državah v zvezi z zagotavljanjem referenčnih vrednosti ter o tem poroča Evropskemu parlamentu in Svetu. V tem poročilu posebno pozornost nameni oceni, ali bi bilo treba to uredbo spremeniti, ter mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 v zvezi s podaljšanjem 42-mesečnega obdobja iz člena 51(2) za 24 mesecev, če so v poročilu iz točke (b) odstavka 1 tega člena dokazi, da prehodna ureditev registracije iz člena 51(2) ne vpliva škodljivo na skupno evropsko nadzorno kulturo ter na dosledne nadzorne prakse in pristope med pristojnimi organi.

Člen 55

Obvestila o referenčnih vrednostih in njihovih upravljavcih

Ko se finančni instrument iz člena 4(1) Uredbe (EU) št. 596/2014 sklicuje na referenčno vrednost, sta v obvestilih iz člena 4(1) navedene uredbe navedena ime referenčne vrednosti in njen upravljavec.

Člen 56

Spremembe Uredbe (EU) št. 596/2014

Uredba (EU) št. 596/2014 se spremeni:

1. člen 19 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„1a. Obveznost obveščanja iz odstavka 1 se ne uporablja za transakcije s finančnimi instrumenti, ki so povezani z delnicami ali dolžniškimi instrumenti izdajatelja iz odstavka 1, kadar je bil v času transakcije izpolnjen kateri koli od naslednjih pogojev:

(a) finančni instrument je enota ali delnica v kolektivnem naložbenem podjemu, v katerem izpostavljenost do izdajateljevih delnic ali dolžniških instrumentov ni večja kot 20 % sredstev kolektivnega naložbenega podjema;

(b) finančni instrument zagotavlja izpostavljenost do portfelja sredstev, v katerim izpostavljenost do izdajateljevih delnic ali dolžniških instrumentov ni večja kot 20 % sredstev portfelja;

▼B

(c) finančni instrument je enota ali delnica kolektivnega naložbenega podjema ali zagotavlja izpostavljenost do portfelja sredstev in oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ali oseba, ki je z njo tesno povezana, ne pozna in ne more poznati naložbene sestave ali izpostavljenosti tega kolektivnega naložbenega podjema ali portfelja sredstev do izdajateljevih delnic ali dolžniških instrumentov ter nima razloga za mnenje, da izdajateljeve delnice ali dolžniški instrumenti presegajo mejne vrednosti iz točke (a) ali (b).

Če so na voljo informacije o naložbeni sestavi kolektivnega naložbenega podjema ali o izpostavljenosti do portfelja sredstev, si oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ali oseba, ki je tesno povezana z njo, po vseh močeh razumno prizadeva, da te informacije pridobi.“;

(b) v odstavku 7 se za drugim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Za namene točke (b) ni treba obveščati o transakcijah z delnicami ali dolžniškimi instrumenti izdajatelja ali izvedenimi finančnimi instrumenti ali drugimi z njimi povezanimi instrumenti, ki jih izvedejo upravitelji kolektivnega naložbenega podjema, v katerega vlaga oseba, ki opravlja poslovodne naloge, ali oseba, ki je z njo tesno povezana, če ima upravitelj kolektivnega naložbenega podjema pri svojem delovanju popolno diskrecijsko pravico, zaradi česar je izključeno, da bi posredno ali neposredno prejemal navodila ali predloge o sestavi portfelja od vlagateljev tega kolektivnega naložbenega podjema.“;

2. člen 35 se spremeni:

(a) v odstavkih 2 in 3 se besede „in člena 19(13) in (14)“ nadomestijo z „člena 19(13) in (14) ter člena 38“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 6(5) ali (6), člena 12(5), tretjega pododstavka člena 17(2), člena 17(3), člena 19(13) ali (14) ali člena 38, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

3. v členu 38 se dodata naslednja odstavka:

„Komisija po posvetovanju z ESMA do 3. julija 2019 posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o ravni mejnih vrednosti iz člena 19(1a)(a) in (b) v povezavi z upraviteljevimi transakcijami, kjer so izdajateljeve delnice ali dolžniški instrumenti del kolektivnega naložbenega podjema ali zagotavljajo izpostavljenost do portfelja sredstev, in sicer za oceno, ali je ta raven ustrezna ali bi jo bilo treba prilagoditi.

▼B

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 35 v zvezi s prilagajanjem mejnih vrednosti iz člena 19(1a)(a) in (b), če v poročilu ugotovi, da bi bilo treba te mejne vrednosti prilagoditi.“

Člen 57

Spremembe Direktive 2008/48/ES

Direktiva 2008/48/ES se spremeni:

1. v členu 5(1) se za drugim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Kadar se kreditna pogodba sklicuje na referenčno vrednost, kakor je opredeljena v točki 3 člena 3(1) Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta (*), dajalec kredita oziroma kreditni posrednik v ločenem dokumentu posreduje potrošniku ime referenčne vrednosti in njenega upravitelja ter morebitne posledice za potrošnika, dokument pa se lahko priloži obrazcu o standardnih informacijah o evropskem potrošniškem kreditu.

(*) Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).“;

2. v členu 27(1) se za drugim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Države članice do 1. julija 2018 sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s tretjim pododstavkom člena 5(1), in jih sporočijo Komisiji. Navedene predpise začnejo uporabljati po 1. juliju 2018.“

Člen 58

Spremembe Direktive 2014/17/EU

Direktiva 2014/17/EU se spremeni:

1. v drugem pododstavku člena 13(1) se vstavi naslednja točka:

„(ea) kadar so pogodbe, ki se sklicujejo na referenčno vrednost, kakor je opredeljena v točki 3 člena 3(1) Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta (*) na voljo, imena referenčnih vrednosti in njihovih upraviteljev ter morebitnih posledic za potrošnika;

(*) Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).“;

▼B

2. v členu 42(2) se za prvim pododstavkom vstavi naslednji pododstavek:

„Države članice do 1. julija 2018 sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s točka (ea) drugega pododstavka člena 13(1), in jih sporočijo Komisiji. Navedene predpise začnejo uporabljati po 1. juliju 2018.“;

3. v členu 43(1) se doda naslednji pododstavek:

„Točka (ea) drugega pododstavka člena 13(1) se ne uporablja za kreditne pogodbe, ki že obstajajo pred 1. julijem 2018.“

Člen 59

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2018.

Brez poseganja v drugi odstavek tega člena se členi 3(2), 5(5), 11(5), 13(3), 15(6), 16(5), člen 20 (razen točke (b) odstavka 6), člena 21 in 23, členi 25(8), 25(9), 26(5), 27(3), 30(5), 32(9), 33(7), 34(8), člen 46 in člena 47(3) ter 51(6) uporabljajo od 30. junija 2016.

Ne glede na drugi odstavek tega člena se člen 56 uporablja od 3. julija 2016.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

▼B

PRILOGA I

REFERENČNE OBRESTNE MERE

Natančni in zadostni podatki

1. Za namene točk (a) in (c) člena 11(1) je prednostni vrstni red vhodnih podatkov na splošno naslednji:

   (a) transakcije prispevajoče osebe na osnovnem trgu, ki naj bi ga referenčna vrednost merila, če pa to ne zadostuje, njegove transakcije na sorodnih trgih, na primer:

   — trgu nezavarovanih medbančnih depozitov,

   — trgih drugih nezavarovanih depozitov, vključno s potrdili o vlogah in komercialnimi zapisi, ter

   — drugih trgih, na primer z zamenjavami obrestne mere preko noči, posli začasne prodaje, nestandardiziranimi terminskimi pogodbami v tuji valuti, standardiziranimi terminskimi pogodbami na obrestno mero in opcijami, pod pogojem, da te transakcije izpolnjujejo zahteve kodeksa ravnanja za vhodne podatke;

   (b) ugotovitve prispevajoče osebe glede transakcij tretjih strani v zvezi s trgi, opisanimi v točki (a);

   (c) zavezujoče ponudbe;

   (d) okvirne kotacije ali strokovna presoja.

2. Vhodni podatki se lahko za namene člena 11(1)(a) in člena 11(4) prilagodijo.

   Prilagodijo se lahko zlasti z uporabo naslednjih meril:

   (a) oddaljenost transakcij od časa zagotovitve vhodnih podatkov ter učinka dogodkov na trgu v obdobju med časom transakcije in časom zagotovitve vhodnih podatkov;

   (b) interpolacija ali ekstrapolacija iz podatkov o transakciji ter

   (c) prilagoditve, ki izražajo spremembe bonitete prispevajočih oseb in drugih udeležencev na trgu.

Funkcija nadzora

3. Namesto zahtev iz člena 5(4) in (5) se uporabljajo naslednje zahteve:

   (a) upravljavec referenčne obrestne mere ima vzpostavljen neodvisen nadzorni odbor. Podrobnosti o članstvu takega odbora se javno objavijo skupaj z vsemi izjavami o navzkrižju interesov in postopki za izvolitev ali imenovanje članov nadzornega odbora;

   (b) nadzorni odbor se sestane vsaj enkrat na vsake štiri mesece in o sestankih vodi zapisnike;

   (c) nadzorni odbor upravljavca referenčne obrestne mere svoje naloge opravlja z integriteto in ima vse pristojnosti iz člena 5(3).

Revizija

4. Za revizije in poročanje o tem, ali upravljavec referenčne obrestne mere upošteva metodologijo izračuna referenčnih vrednosti in to uredbo, upravljavci določijo neodvisnega zunanjega revizorja. Zunanja revizija upravljavca se prvič izvede šest mesecev po uvedbi kodeksa ravnanja in nato vsaki dve leti.

▼B

Nadzorni odbor lahko zahteva zunanjo revizijo prispevajočih oseb za referenčno obrestno mero, če ni zadovoljen s katerim od vidikov njihovega ravnanja.

Sistemi in kontrole prispevajoče osebe

5. Poleg zahtev iz člena 16 se za prispevajoče osebe referenčnih obrestnih mer uporabljajo naslednje zahteve. Člen 16(5) se ne uporablja.

6. Vsak predlagatelj prispevajoče osebe in neposredni upravitelji tega ponudnika pisno potrdijo, da so prebrali kodeks ravnanja in da ga bodo upoštevali.

7. Sistemi in kontrole prispevajoče osebe vključujejo:

(a) opis odgovornosti v posameznem podjetju, vključno s hierarhijo notranjega poročanja in odgovornostjo, vključno z lokacijo predlagateljev in upraviteljev ter imeni ustreznih posameznikov in namestnikov;

(b) notranje postopke za potrjevanje prispevkov vhodnih podatkov;

(c) disciplinske postopke za poskuse manipuliranja ali neporočanje o dejanskih manipulacijah ali poskusih manipulacije pri straneh, ki niso vključene v proces prispevanja;

(d) učinkovite postopke za obvladovanje navzkrižij interesov ter nadzor sporočanja med prispevajočimi osebami samimi ter med prispevajočimi osebami in drugimi tretjimi stranmi, da se preprečijo neustrezni zunanji vplivi na subjekte, odgovorne za predložitev obrestnih mer. Predlagatelji opravljajo delo na lokacijah, ki so fizično ločene od trgovcev z obrestnimi izvedenimi finančnimi instrumenti;

(e) učinkovite postopke za preprečevanje ali nadziranje izmenjave informacij med osebami, ki opravljajo dejavnosti s tveganjem navzkrižja interesov, če bi lahko izmenjava teh informacij vplivala na prispevane podatke o referenčnih vrednostih;

(f) pravila za preprečevanje nedovoljenega dogovarjanja med prispevajočimi osebami samimi ter med prispevajočimi osebami in upravljavci referenčnih vrednosti;

(g) ukrepe za preprečevanje ali omejevanje tveganja, da bi katera koli oseba neustrezno vplivala na način, kako osebe, ki sodelujejo pri zagotavljanju vhodnih podatkov, izvajajo te dejavnosti;

(h) odpravo vsake neposredne povezave med plačilom zaposlenih, ki sodelujejo pri zagotavljanju vhodnih podatkov, in plačilom ali ustvarjenimi prihodki oseb, ki se ukvarjajo z drugimi dejavnosti, če bi lahko v zvezi s temi dejavnostmi nastalo navzkrižje interesov;

(i) kontrole za opredelitev vseh transakcij začasnega nakupa po zagotovitvi vhodnih podatkov.

8. Prispevajoča oseba za referenčno obrestno mero vodi podrobne evidence o:

(a) vseh pomembnih vidikih prispevkov vhodnih podatkov;

(b) procesu za določanje vhodnih podatkov in njihovega potrjevanja;

(c) imenih predlagateljev in njihovih odgovornostih;

(d) vsakršnem sporočanju med predlagatelji in drugimi osebami, vključno z notranjimi in zunanjimi trgovci in posredniki, glede določanja ali prispevanja vhodnih podatkov;

(e) vsaki povezanosti predlagateljev z upravljavcem ali posrednikom za izračune;

(f) vseh poizvedbah glede vhodnih podatkov in rezultatih teh poizvedb;

(g) poročilih o občutljivosti za tržne knjige zamenjave obrestnih mer in vse druge trgovalne knjige izvedenih finančnih instrumentov, ki so znatno izpostavljene določanju medbančnih obrestnih mer za vhodne podatke.

▼B

9. Evidence se vodijo na nosilcu, ki omogoča tako shranjevanje informacij, da so dostopne za poznejšo uporabo, z dokumentirano revizijsko sledjo.

10. V skladu s funkcijo zagotavljanja skladnosti prispevajoča oseba za referenčno obrestno mero redno poroča vodstvu o vseh ugotovitvah, vključno s povratnimi transakcijami.

11. Za vhodne podatke in postopke se izvajajo redni notranji pregledi.

12. Zunanja revizija vhodnih podatkov prispevajoče osebe za referenčno obrestno mero ter skladnosti s kodeksom ravnanja in določbami iz te uredbe se prvič izvede šest mesecev po uvedbi kodeksa ravnanja in nato vsaki dve leti.

▼B

PRILOGA II

REFERENČNE VREDNOSTI ZA BLAGO

Metodologija

1. Upravljavec referenčne vrednosti za blago opredeli, dokumentira in objavi vsako metodologijo, ki jo uporablja za izračun referenčne vrednosti. Taka metodologija vsebuje in opisuje vsaj naslednje:

   (a) vsa merila in postopke, ki se uporabljajo pri določitvi referenčne vrednosti, vključno s tem, kako upravljavec uporablja vhodne podatke, vključno s posebno količino, zaključenimi in sporočenimi transakcijami, povpraševanjem in ponudbami ter drugimi informacijami o trgu, pri svoji oceni ali v obdobjih ocenjevanja ali okvirih, zakaj se uporablja določena referenčna enota, kako upravljavec zbira te vhodne podatke, smernice za nadzor presoje, ki jo izvajajo ocenjevalci, in vse druge informacije, kot so domneve, modeli ali ekstrapolacije iz zbranih podatkov, ki se upoštevajo pri pripravi ocene;

   (b) postopke in prakse, ki so namenjeni zagotavljanju skladnosti med ocenjevalci pri presoji;

   (c) relativni pomen, ki se pripiše posameznim merilom, uporabljenim pri izračunu referenčne vrednosti, zlasti vrsti uporabljenih vhodnih podatkov in vrsti merila, ki se uporabi, da se s presojo zagotovita kakovost in celovitost izračuna referenčne vrednosti;

   (d) merila, s katerimi se določi najmanjša količina podatkov o transakciji, ki so potrebni za posamezen izračun referenčne vrednosti. Če taka mejna vrednost ni zagotovljena, se pojasnijo razlogi, zakaj spodnja mejna vrednost ni določena, vključno z določitvijo postopkov za primere, ko ni podatkov o transakciji;

   (e) merila, ki obravnavajo ocenjevalna obdobja, kadar je količina predloženih podatkov manjša od priporočene mejne vrednosti za podatke o transakciji v okviru metodologije ali od potrebnih standardov kakovosti upravljavca, vključno z nadomestnimi ocenjevalnimi metodami, ki vključujejo teoretične modele za ocenjevanje. V teh merilih so pojasnjeni postopki, ki se uporabijo, kadar ni podatkov o transakcijah;

   (f) merila za pravočasnost prispevkov vhodnih podatkov in sredstva za predložitev teh podatkov v elektronski obliki, po telefonu ali v drugi obliki;

   (g) merila in postopke, ki obravnavajo ocenjevalna obdobja, kadar ena ali več prispevajočih oseb predloži vhodne podatke, ki predstavljajo znaten delež vseh vhodnih podatkov za to referenčno vrednost. Upravljavec v okviru teh meril in postopkov določi tudi, kaj predstavlja znaten delež za izračun posamezne referenčne vrednosti;

   (h) merila, na podlagi katerih se lahko podatki o transakciji izključijo iz izračuna referenčne vrednosti.

2. Upravljavec referenčne vrednosti za blago objavi ali da na voljo ključne elemente metodologije, ki jo uporablja za vsako referenčno vrednost za blago, ki jo zagotavlja in objavlja, ali po potrebi za vsako skupino referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja in objavlja.

3. Upravljavec referenčne vrednosti za blago skupaj z metodologijo iz odstavka 2 opiše in objavi tudi vse naslednje:

   (a) utemeljitev za sprejetje posamezne metodologije, vključno z vsemi načini prilagoditve cen in utemeljitvijo, zakaj je časovno obdobje ali okvir, v katerem so bili vhodni podatki sprejeti, zanesljiv kazalnik vrednosti na fizičnem trgu;

▼B

(b) postopek za notranji pregled in odobritev posamezne metodologije ter pogostost takega pregleda;

(c) postopek za zunanji pregled posamezne metodologije, vključno s postopki za tržno sprejetje metodologije na podlagi posvetovanja z uporabniki o pomembnih spremembah njihovih procesov za izračun referenčne vrednosti.

Spremembe metodologije

4. Upravljavec referenčne vrednosti za blago sprejme izrecne postopke in utemeljitev vseh predlaganih vsebinskih sprememb svoje metodologije ter jih da na voljo uporabnikom. Ti postopki so skladni z glavnim ciljem, da mora upravljavec zagotoviti neprekinjeno celovitost svojih izračunov referenčne vrednosti in izvesti spremembe za dobro stanje trga, na katerega se te spremembe nanašajo. Ti postopki zagotavljajo:

(a) predhodno napoved v jasnem časovnem okviru, ki uporabnikom daje zadostno priložnost, da analizirajo učinek predlaganih sprememb in podajo pripombe nanje, pri čemer upoštevajo izračun splošnih okoliščin, ki ga opravi upravljavec;

(b) dostopnost pripomb uporabnikov in odgovora upravljavca nanje za vse uporabnike trga po posameznem obdobju posvetovanja, razen kadar avtor pripomb zahteva zaupnost.

5. Upravljavec referenčne vrednosti za blago redno pregleduje svoje metodologije in tako zagotovi, da zanesljivo odražajo fizični trg, ki se ocenjuje, ter vključi proces za upoštevanje stališč ustreznih uporabnikov.

Kakovost in celovitost izračunov referenčne vrednosti

6. Upravljavec referenčne vrednosti za blago:

(a) opredeli merila za določitev fizičnega blaga, za katerega se uporablja posamezna metodologija;

(b) da prednost vhodnim podatkom v naslednjem vrstnem redu, kadar je to skladno z njegovimi metodologijami:

(i) sklenjene in sporočene transakcije;

(ii) povpraševanja in ponudbe;

(iii) druge informacije.

Če sklenjene in sporočene transakcije nimajo prednosti, je treba pojasniti razloge za to, kakor se zahteva v točki 7(b);

(c) uporabi zadostne ukrepe za uporabo vhodnih podatkov, ki so bili predloženi in upoštevani pri izračunu referenčne vrednosti ter so dobronamerni, kar pomeni, da so strani, ki so take vhodne podatke predložile, izvedle transakcije, ki so ustvarile take vhodne podatke, ali so jih pripravljene izvesti, sklenjene transakcije pa so bile izvedene neodvisno druga od druge, pri čemer se medsebojno povezanim transakcijam nameni posebna pozornost;

(d) vzpostavi in uporabi postopke za opredelitev napačnih ali sumljivih podatkov o transakciji ter vodi evidence o odločitvah za izključitev podatkov o transakciji iz procesa izračuna referenčne vrednosti, ki ga vodi upravljavec;

(e) spodbuja prispevajoče osebe, naj predložijo vse svoje vhodne podatke, ki izpolnjujejo merila upravljavca za ta izračun. Upravljavci si, kolikor je v njihovi moči in smiselno, prizadevajo zagotoviti, da predloženi vhodni podatki predstavljajo dejanske sklenjene transakcije prispevajočih oseb; in

▼B

(f) uporabi sistem ustreznih ukrepov za zagotovitev, da prispevajoče osebe izpolnjujejo veljavne standarde upravljavca za kakovost in celovitost vhodnih podatkov.

7. Upravljavec referenčne vrednosti za blago za vsak izračun, kolikor je to razumno mogoče, in brez vpliva na ustrezno objavo referenčne vrednosti opiše in objavi:

(a) kratko razlago, ki je dovolj podrobna, da lahko vlagatelj referenčne vrednosti ali pristojni organ razume, kako je bil izračun pripravljen, vključno vsaj z velikostjo in likvidnostjo fizičnega trga, ki se ocenjuje (na primer število in obseg predloženih transakcij), razponom in povprečnim obsegom, razponom in povprečjem cen ter okvirnimi deleži posamezne vrste vhodnih podatkov, ki so se upoštevali pri izračunu; vključeni so izrazi, ki se nanašajo na metodologijo oblikovanja cen, kot je izraz na podlagi transakcije, na podlagi cenovnega razpona ali interpoliran ali ekstrapoliran; in

(b) strnjeno razlago obsega, v katerem se je pri katerem koli izračunu uporabila presoja, vključno z izključitvijo podatkov, ki so sicer izpolnjevali zahteve ustrezne metodologije za navedeni izračun, osnovnimi cenami cenovnega razpona ali interpolacije, ekstrapolacije ali ponderiranega povpraševanja ali ponudbe, višje od sklenjenih transakcij, če so bile sklenjene, ter kratko razlago podlage, ki je bila uporabljena kot osnova za uporabo katerega koli izračuna.

Celovitost procesa poročanja

8. Upravljavec referenčne vrednosti za blago:

(a) določi merila za opredelitev, kdo lahko upravljavcu posreduje vhodne podatke;

(b) vzpostavi postopke za nadzor kakovosti za oceno identitete prispevajoče osebe in vseh predlagateljev, ki sporočajo vhodne podatke, ter za dovoljenje, da smejo taki predlagatelji v imenu prispevajoče osebe sporočati vhodne podatke;

(c) določi merila, ki se uporabljajo za zaposlene pri prispevajoči osebi, ki lahko predložijo vhodne podatke upravljavcu v imenu prispevajoče osebe; spodbuja prispevajoče osebe, naj predložijo podatke o transakcijah podpornih funkcij ter si prizadevajo pridobiti potrditvene podatke iz drugih virov, kadar podatke o transakciji predložijo neposredno trgovci, in

(d) izvede notranji nadzor in pisne postopke za opredelitev sporočanja med prispevajočimi osebami in ocenjevalci, katerega namen je poskušati vplivati na izračun zaradi koristi katerega koli tržnega položaja (prispevajoče osebe, njenih zaposlenih ali tretjih strani), poskušati prepričati ocenjevalca, naj krši pravila ali smernice upravljavca, ali najti prispevajoče osebe, ki sodelujejo v vzorcu predložitev napačnih ali sumljivih podatkov o transakciji. Ti postopki vključujejo, kolikor je mogoče, določbe za to, da upravljavec dvigne raven preiskave znotraj podjetja prispevajoče osebe. Kontrole vključujejo navzkrižno preverjanje tržnih kazalnikov za potrjevanje veljavnosti predloženih informacij.

Ocenjevalci

9. Glede vloge ocenjevalca upravljavec referenčne vrednosti za blago:

(a) sprejme in vzpostavi jasna notranja pravila in smernice za izbiro ocenjevalcev, vključno z najmanjšo ravnjo usposobljenosti, izkušenj in znanj ter procesom za redno pregledovanje njihovih kompetenc;

(b) vzpostavi postopke, s katerimi zagotovi, da se lahko izračuni izvajajo dosledno in redno;

(c) skrbi za neprekinjenost in načrtovanje nasledstva v zvezi z ocenjevalci in tako zagotovi, da so izračuni dosledni in da jih opravljajo zaposleni, ki imajo ustrezno raven strokovnega znanja; in

▼B

(d) vzpostavi postopke notranjega nadzora za zagotovitev celovitosti in zanesljivosti izračunov. Za tak notranji nadzor in postopke je potreben vsaj stalen nadzor ocenjevalcev, s čimer se poskuša zagotoviti ustrezna uporaba metodologije, in postopki za notranjo potrditev, ki jo nadzornik opravi pred objavo cen za razširjanje na trgu.

Revizijske sledi

10. Upravljavec referenčne vrednosti za blago sprejme pravila in postopke za sočasno dokumentiranje relevantnih informacij, vključno z:

(a) vsemi vhodnimi podatki;

(b) presojami, ki jih opravijo ocenjevalci pri oblikovanju izračuna posameznih referenčnih vrednosti;

(c) informacijo, ali je bila iz izračuna izključena katera transakcija, ki sicer izpolnjuje zahteve ustrezne metodologije za navedeni izračun, ter utemeljitvijo izključitve;

(d) identiteto posameznega ocenjevalca in drugih oseb, ki so predložile ali drugače pripravile informacije iz točk (a), (b) ali (c).

11. Upravljavec referenčne vrednosti za blago sprejme pravila in postopke za zagotovitev, da se revizijska sled ustreznih informacij zaradi dokumentiranja oblikovanja njegovih izračunov ohrani vsaj pet let.

Navzkrižja interesov

12. Upravljavec referenčne vrednosti za blago vzpostavi ustrezne politike in postopke za ugotavljanje, razkrivanje, obvladovanje ali blaženje in preprečevanje vsakega navzkrižja interesov, da zaščiti celovitost in neodvisnost izračunov. Te politike in postopki se redno pregledujejo in posodabljajo ter:

(a) zagotavljajo, da na izračune referenčnih vrednosti ne vpliva obstoj ali možnost obstoja komercialnega ali osebnega poslovnega odnosa ali interesa med upravljavcem ali njegovimi povezanimi podjetji, njegovim osebjem, strankami, udeleženci na trgu ali osebami, povezanimi z njimi;

(b) zagotavljajo, da osebni interesi in poslovne povezave osebja upravljavca, vključno s povezavami zunaj delovnega razmerja, potovanji, sprejemanjem vabil na zabavne prireditve, daril in gostinskih storitev strank upravljavca ali drugih udeležencev na trgu blaga, ne ogrožajo funkcij upravljavca;

(c) v zvezi z ugotovljenimi navzkrižji zagotavljajo ustrezne ločitve funkcij v okviru upravljavca z nadzorom, nadomestili, sistemskim dostopom in tokovi informacij;

(d) ščitijo zaupnosti informacij, ki se predložijo upravljavcu ali jih ta pripravi in jih mora razkriti;

(e) prepovedujejo poslovodjem, ocenjevalcem in drugim zaposlenim, da bi prispevali k izračunu referenčne vrednosti s sodelovanjem pri povpraševanju in ponudbi ter trgovanju v lastnem imenu ali v imenu udeležencev na trgu; in

(f) učinkovito obravnavajo vsako ugotovljeno navzkrižje interesov, ki lahko obstaja med zagotavljanjem referenčne vrednosti upravljavca (vključno z vsemi zaposlenimi, ki izračunavajo referenčne vrednosti ali drugače sodelujejo pri njihovem izračunu) in vsemi drugimi posli upravljavca.

▼B

13. Upravljavec referenčne vrednosti za blago zagotovi, da za svoje druge poslovne dejavnosti sprejme ustrezne postopke in mehanizme za zmanjševanje verjetnosti, da bi navzkrižje interesov vplivalo na celovitost izračunov referenčnih vrednosti.

14. Upravljavec referenčne vrednosti za blago zagotovi hierarhijo ločenega poročanja med svojimi poslovodji, ocenjevalci in drugimi zaposlenimi ter med poslovodji in najvišjo ravnjo vodstva upravljavca in njegove uprave za zagotovitev:

(a) da upravljavec zadovoljivo izpolnjuje zahteve iz te uredbe ter

(b) da so odgovornosti jasno opredeljene in niso v navzkrižju ali dajejo vtis navzkrižja.

15. Upravljavec referenčne vrednosti za blago takoj, ko je seznanjen z navzkrižjem interesov zaradi svojega lastništva, o tem obvesti svoje uporabnike.

Pritožbe

16. Upravljavec referenčne vrednosti za blago vzpostavi in objavi politiko obravnavanja pritožb, ki določa postopke za sprejemanje in preiskovanje pritožb glede procesa izračuna, ki ga uporablja, ter hranjenje evidence o tem. S takimi mehanizmi pritožb se zagotovi, da:

(a) vlagatelji referenčne vrednosti lahko predložijo pritožbe v zvezi z vprašanjem, ali posamezni izračun referenčne vrednosti predstavlja tržno vrednost, v zvezi s predlaganimi spremembami izračuna referenčne vrednosti, uporabo metodologije pri izračunu posamezne referenčne vrednosti in drugimi uredniškimi odločitvami glede procesov izračuna referenčne vrednosti;

(b) je vzpostavljen časovni razpored ciljev za obravnavanje pritožb;

(c) formalne pritožbe glede upravljavca in njegovega osebja pravočasno in pošteno preišče upravljavec sam;

(d) se poizvedba opravi neodvisno od osebja, ki bi lahko sodelovalo pri predmetu pritožbe;

(e) si upravljavec prizadeva hitro zaključiti preiskavo;

(f) upravljavec pisno in v razumnem času obvesti pritožnika ter vse druge zadevne strani o rezultatih preiskave;

(g) je najpozneje v šestih mesecih od prvotne pritožbe omogočen dostop do neodvisne tretje strani, ki jo imenuje upravljavec, če pritožnik ni zadovoljen z načinom, kako je upravljavec obravnaval pritožbo, ali z njegovo odločitvijo; ter

(h) se vsi dokumenti v zvezi s pritožbo, vključno z dokumenti, ki jih predloži pritožnik, in lastno evidenco upravljavca, hranijo vsaj pet let.

17. Spore glede dnevnega oblikovanja cen, ki niso formalne pritožbe, reši upravljavec referenčne vrednosti za blago v skladu s svojimi ustreznimi standardnimi postopki. Če se zaradi pritožbe spremeni cena, se podrobnosti o tej spremembi cene čim prej sporočijo trgu.

▼B

Zunanje revizije

18. Upravljavec referenčne vrednosti za blago določi neodvisnega zunanjega revizorja z ustreznimi izkušnjami in zmožnostjo pregledovanja in poročanja o tem, ali se upravljavec drži svoje metodologije in zahtev te uredbe. Revizije se izvajajo vsako leto in se objavijo tri mesece po tem, ko je revizija opravljena in se po potrebi izvedejo vmesne revizije.